

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το αριθμ. 4/27-2-2024

Πρακτικό Τακτικής Συνεδρίασης

του Περιφερειακού Συμβουλίου Ηπείρου (άρθρο 113 του Ν 3852/2010, όπως ισχύει και αριθμ. 96/2023 απόφαση ανακήρυξης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ιωαννίνων, όπως ισχύει μετά την μερική τροποποίηση αυτής, δυνάμει των υπ' αριθμ. 264/2023 και 289/2023 αποφάσεων του Διοικητικού Εφετείου Ιωαννίνων, τη συντελεσθείσα αποποίηση εκλογής εκλεγέντος Περιφερειακού Συμβούλου, και τα από 22/12/2023 και 2/1/2024 πρακτικά ορκωμοσίας) το οποίο, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα των διατάξεων των άρθρων 167, 168, 169 και 170 του Ν. 3852/2010, όπως ισχύουν με τις σχετικές διατάξεις του ν. 5056/2023, συνήλθε σε δημόσια τακτική -διά ζώσης- συνεδρίαση, στα Ιωάννινα και στην αίθουσα συνεδριάσεων του Π.Σ. (Διοικητήριο β' όροφος), στις είκοσι επτά (27) του μηνός Φεβρουαρίου του έτους 2024, ημέρα Τρίτη και ώρα 14.00, κατόπιν της υπ' αριθμ. οικ.27384/500/20-2-2024 Πρόσκλησης της Προέδρου του

Στη συνεδρίαση παραβρέθηκαν οι :

I. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΧΡΙΜΑΝΗΣ, Περιφερειάρχης Ηπείρου

II. Νάκου – Δασούλα Αγνή, Αναπληρώτρια Περιφερειάρχης Ηπείρου

III. 1. Μπραϊμή – Μπότση Σταυρούλα, Πρόεδρος του Π.Σ.

2. Τσίρκας Μάριος Γρηγόριος, Αντιπρόεδρος του Π.Σ.

IV. Οι Χωρικοί Αντιπεριφερειάρχες: 1. Ψαθάς Βασίλειος (Π.Ε. Άρτας) 2. Πιτούλης Θωμάς (Π.Ε. Θεσπρωτίας) 3. Σιαράδας Κωνσταντίνος (Π.Ε. Ιωαννίνων) και 4. Ιωάννου Ευστράτιος (Στράτος) (Π.Ε. Πρέβεζας)

V. Οι Θεματικοί Αντιπεριφερειάρχες: 1. Γοργόλης Βασίλειος 2. Περιστέρη Ελένη 3. Γαϊτανίδης Πρόδρομος (Μάκρης) 4. Παπαγρηγορίου Νικόλαος 5. Δράκος Αναστάσιος 6. Γκαρτζονίκας Ηλίας 7. Λαζάνης Χαρίλαος (Χάρης) 8. Τσιάρα Σταυρούλα 9. Κίτσιος Κων/νος 10. Αρλέτου Αικατερίνη

VI. Οι Περιφερειακοί Σύμβουλοι:

A. «ΑΞΙΟΒΙΩΤΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΗΠΕΙΡΟΥ»: 1. Σπύρου Νικόλαος 2. Κατέρης Ιωάννης 3. Γκαμπρέλας Δημήτριος 4. Μητροκώστα Παναγιώτα (Γιούλα) 5. Γκογκάκη Μαργαρίτα 6. Παπαρούσης Χριστόδουλος (Άκης) 7. Βλέτσας Βασίλειος 8. Τσοβίλης Ευάγγελος 9. Σπυρέλης Μιχαήλ

B. «ΚΟΙΝΟ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ»: 10. Στέφος Ιωάννης 11. Αγγέλη Παναγιώτα 12. Κορωναίος Θεόδωρος (Θοδωρής) 13. Δημητριάδης Σάββας

Γ. «ΗΠΕΙΡΟΣ ΟΛΟΝ Τόπος να ζεις»: 14. Ζούμπας Στέφανος 15. Παπαχρηστάκης Άλκης 16. Λιούρης Θεοχάρης

Δ. «ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΗΠΕΙΡΟΥ»: 17. Πρέντζας Γεώργιος 18. Κωτσαντής Κων/νος 19. Αλιφτηράς Γεώργιος 20. Ζέκα Πάσχου Κωνσταντίνα

E. «ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ ΗΠΕΙΡΟΥ»: 21. Τάτση Μαγδαληνή 22. Βασιλάκης Δημήτριος 23. Υφαντής Σπυρίδων

ΣΤ. «ΦΩΣ»: 24. Γεωργόπουλος Λάμπρος

Στη συνεδρίαση δεν παραβρέθηκαν οι Περιφερειακοί Σύμβουλοι: 1. Σίμου -Τάσιου Αναστασία (Θεματική Αντ/χης Ηπείρου) 2. Καράλη Μαρία - Τατιάνα, Γραμματέας του Π.Σ. 3. Σπυρέλης Μιχαήλ και 4. Γεωργόπουλος Μάξιμος, τακτικά μέλη του Περιφερειακού Συμβουλίου, αν και νόμιμα κλήθηκαν

Για τη Γραμματειακή υποστήριξη παραβρέθηκαν στη συνεδρίαση οι υπάλληλοι της Περιφέρειας Ηπείρου Θεοδώρα Μήτσιου και Ανθούλα Κατηρτζίδη.

Το Περιφερειακό Συμβούλιο Ηπείρου, ευρισκόμενο σε απαρτία, συζήτησε και αποφάσισε για το παρακάτω, Ημερήσιας Διάταξης, θέμα:

Θέμα 1^ο

=====

Συζήτηση σχετικά με: «Ίδρυση Ιδιωτικών Πανεπιστημίων: Επιπτώσεις και κίνδυνοι για τα δημόσια Περιφερειακά Πανεπιστήμια και ειδικότερα για το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων»

Το Περιφερειακό Συμβούλιο Ηπείρου, έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του Νόμου 3852/2010 (ΦΕΚ 87/7-6-2010 τ.Α') «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης», όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν
2. Τον Οργανισμό της Περιφέρειας Ηπείρου (Π.Δ. 140/2010 ΦΕΚ 233/27-12-2010 τ. Α'), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με τις αριθμ. 202855/27-12-2016 (ΦΕΚ 4400/30-12-2016 τ.Β'), 163473/24-10-2017 (ΦΕΚ 3878/3-11-2017 τ.Β') και 64818/17-6-2022 (ΦΕΚ 3223/23-06-2022 τ.Β') αποφάσεις του Συντονιστή Αποκ/νης Δ/σης Ηπείρου –Δυτ. Μακεδονίας
3. Τον αριθμ. 42071/6-7-2020 πρότυπο κανονισμό λειτουργίας του Περιφερειακού Συμβουλίου, που εξέδωσε ο Υπουργός Εσωτερικών και δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 2938/11-7-2020 τ. Β')
4. Το από 15-2-2024 κοινό αίτημα των παρατάξεων της μειοψηφίας, που κατατέθηκε από την παράταξη «ΚΟΙΝΟ των ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ», για συζήτηση του θέματος στο Π.Σ, όπως κατατέθηκε στο Π.Σ (αριθμ. πρωτ. Π.Σ. 25022/429/15-2-2024) (συνημμένα με α/α 20 στον Φ1/2024 συνημμένων εισηγήσεων Π.Σ.)
5. Την από 15-2-2024 εισήγηση – τοποθέτηση της παράταξης «ΚΟΙΝΟ των ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ» για το θέμα, όπως εμπεριέχεται επί του αιτήματος συζήτησης/ αριθμ. πρωτ. Π.Σ. 25022/429/15-2-2024) (συνημμένα με α/α 20 στον Φ1/2024 συνημμένων εισηγήσεων Π.Σ.),
6. Την επί του θέματος τοποθέτηση του Περιφερειάρχη, όπως κατατέθηκε στο Π.Σ. (συνημμένα με α/α 21 στον Φ1/2024 συνημμένων εισηγήσεων Π.Σ.)

7. Τα επί του θέματος κατατεθέντα από την Πρύτανη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, κα Άννα Μπατιστάτου, ήτοι:
Απόφαση της έκτακτης Συνόδου Πρυτάνεων στις 16.2.2024, Αποφάσεις του Συμβουλίου Διοίκησης του Π.Ι. στις 11.1.2024 και 22.2.2024 καθώς και Αποφάσεις της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου στις 29.1.2024 και 27.2.2024, (συνημμένα με α/α 22 στον Φ1/2024 συνημμένων εισηγήσεων Π.Σ.)
8. Το επί του θέματος κατατεθέν Δελτίο Γενικών Συνελεύσεων και Καταλήψεων Φοιτητικών Συλλόγων Ιωαννίνων, (συνημμένα με α/α 23 στον Φ1/2024 συνημμένων εισηγήσεων Π.Σ.)
9. Τα επί του θέματος κατατεθέντα από την παράταξη «ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΗΠΕΙΡΟΥ», ήτοι Απόφαση Μελών ΔΕΠ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΑΣ (συνημμένα με α/α 24 στον Φ1/2024 συνημμένων εισηγήσεων Π.Σ.) και τοποθέτηση της παράταξης (συνημμένα με α/α 25 στον Φ1/2024 συνημμένων εισηγήσεων Π.Σ.)
10. Τις τοποθετήσεις των παρατάξεων και μελών του Π.Σ.

& ό,τι διατυπώθηκε κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης,
(αναλυτικά στα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά της συνεδρίασης)

Αποφασίζει κατά πλειοψηφία

(απόφαση: 4/19/27-2-2024)

Δεν γίνονται αποδεκτά τα ψηφίσματα των εισηγητών, των φοιτητών, των εκπαιδευτικών και των εργαζομένων του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Η πρόταση-θέση της παράταξης «ΑΕΙΟΒΙΩΤΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΗΠΕΙΡΟΥ», όπως κατατέθηκε- αναπτύχθηκε από τον κ. Περιφερειάρχη, κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης (συνημμένα με α/α 21 στον Φ1/2024 συνημμένων εισηγήσεων Π.Σ.) έχει ως εξής:

«Η ίδρυση των μη κερδοσκοπικών Πανεπιστημίων είναι ένα θέμα, που απασχολεί την ελληνική κοινωνία τουλάχιστον εδώ και 20 χρόνια. Υπάρχουν διαφορετικές απόψεις, υπάρχει η πλευρά που υποστηρίζει τη λειτουργία τους, υπάρχει και εκείνη της απόλυτης διαφωνίας. Είναι, όμως, ένα υπαρκτό ζήτημα, που δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί στη λογική του "μαύρου – άσπρου".

Το Νομοσχέδιο έχει ήδη κατατεθεί στη Βουλή και από σήμερα αρχίζει η συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Οι Παρατάξεις της Αντιπολίτευσης, εκτός του κυρίου Γεωργόπουλου, στην εισήγησή τους καλούν το Περιφερειακό Συμβούλιο να κρίνει και τη συνταγματικότητα ή μη ενός Νόμου, πριν καν αυτός ψηφιστεί. Το αν παραβιάζεται ή όχι το Σύνταγμα, είναι άλλοι αρμόδιοι να το κρίνουν, η Βουλή, το Συμβούλιο Επικρατείας, η Ευρωπαϊκή Ένωση και άλλοι.

Όταν πήγαμε κατά του Νόμου 998 του '79 με τον Νόμο 4685 του '20 για τα στοιχειώδη που αφορούνε εκτάσεις που δόθηκαν ως κληροτεμάχια, δόθηκαν για αναδασμούς, δόθηκαν ως αμπέλια, ως ελαιώνες και το ελληνικό δημόσιο τα ήθελε δημόσια, κερδήθηκε και στο ΣτΕ η υπόθεση, αλλά με ποιους "αντιπάλους"; Τους Δασολόγους του δημοσίου, που 'βλεπαν μόνο έκταση την αστική και τίποτε άλλο. Κι ακόμα δεν έχει εφαρμοστεί ο Νόμος. Αλλά λέγανε ότι είναι αντισυνταγματικό, αυτό λέγανε στο Δικαστήριο!

Θυμίζω, όμως, ότι εκτός εκείνων που υποστηρίζουν ότι είναι αντισυνταγματική η διάταξη, υπάρχουν και άλλοι κορυφαίοι δικαστές και συνταγματολόγοι, όπως οι κύριοι Σαρμάς, Αλεβιζάτος, Μανιτάκης, Βενιζέλος που έχουν ταχθεί υπέρ της συνταγματικότητας.

Ας δούμε, όμως, τι συμβαίνει και τι μπορεί να προκύψει με την ψήφιση του Νόμου για τα μη κερδοσκοπικά παραρτήματα ξένων Πανεπιστημίων, που δεν αφορά όμως μόνο αυτά, αλλά περιλαμβάνει διατάξεις ενίσχυσης του δημοσίου Πανεπιστημίου.

Συμφωνούμε με την πρόσφατη ανακοίνωση του Συμβουλίου Διοίκησης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων για τη διασφάλιση των ποιοτικών κριτηρίων, που πρέπει να ισχύουν και για την αποκλειστική χρηματοδότηση μόνο δημοσίων Πανεπιστημίων από δημόσιους πόρους. Εμείς, και να θέλαμε, δεν μπορούμε να παρέμβουμε ούτε στα οικονομικά, ούτε στα λειτουργικά τους ζητήματα. Πολύ περισσότερο δε στην επιστημονική στελέχωση του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων κι αυτό οφείλεται στο νομικό καθεστώς.

Σήμερα τα Πανεπιστήμια στην Ελλάδα είναι Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, είναι δηλαδή αυτοδιοίκητα και δεν επιδέχονται καμία παρέμβαση από εξωτερικούς παράγοντες, φορείς και λοιπά. Μόνο συμπληρωματικά συνδράμουμε και το κάνουμε καλύπτοντας αρκετές φορές τμήμα των δαπανών για τη στέγαση των φοιτητών. Δεν είναι δικιά μας υποχρέωση και δεν είναι καμία Περιφέρεια στην Ελλάδα που το κάνει.

Με την ανάληψη του κόστους ανακατασκευής της "Παπαζόγλειου Σχολής" για να λειτουργήσει η Αρχιτεκτονική Σχολή, κι εδώ θέλω να πω κάτι. Είναι απαράδεκτη, είναι προσβλητική και για την ίδια τη Σχολή αλλά και για το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων η εικόνα, που παρουσιάζει σήμερα η "Παπαζόγλειος" με τα συνθήματα, τα βαψίματα στον περιβάλλοντα χώρο της. Είναι μεγαλύτερη δυσφήμιση ενός δημοσίου Ιδρύματος.

Η Περιφέρεια Ηπείρου στήριξε το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, όπως και το πρώην Τ.Ε.Ι. και μέσω του ΕΣΠΑ στον τομέα των ερευνητικών προγραμμάτων. Και το '14-'21 βάλαμε ερευνητικά προγράμματα προς διάφορα Ερευνητικά Κέντρα, αλλά και παλιότερα πάλι μόνο η Περιφέρεια Ηπείρου με τη "Νέα Γνώση" έδωσε προγράμματα στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.

Ποια είναι η διαφορά; Εμείς τα προγράμματα δε θέλουμε να πούμε, πόσους μεταπτυχιακούς και πόσους υποψήφιους ντοκτοράδες έχει ο καθένας. Εμάς μας ενδιαφέρει, τι θα κερδίσει η τοπική κοινωνία, η τοπική οικονομία, αυτή είναι η διαφορά. Μέχρι σήμερα ελάχιστοι έχουνε βάλει αυτό ως αρχή στη σκέψη τους.

Η Περιφέρεια Ηπείρου θέλει να αναδείξει και το ζήτημα, που μας προκαλεί όμως γενικότερο προβληματισμό. Όταν είχε επισκεφθεί το 2013 την Ήπειρο ο τότε Επίτροπος Γιοχάνες Χαν για να ενημερωθεί για την αξιοποίηση των ευρωπαϊκών προγραμμάτων, έθεσε ένα ερώτημα, πόσες θέσεις εργασίας δημιουργήθηκαν μετά την ολοκλήρωση των προγραμμάτων; Δεν πήρε απάντηση, γιατί απλά δεν υπήρχε η σύνδεσή τους με την αγορά εργασίας.

Τελείωσαν τα προγράμματα, σταματάνε και οι συμβάσεις εκείνων, που είχαν προσληφθεί για την υλοποίηση των προγραμμάτων και μετά – είναι κάτι που πρέπει να το δούμε σήμερα– να επιτευχθεί δηλαδή επιτέλους η σύνδεση των Πανεπιστημίων με την αγορά εργασίας. Θα έπρεπε ήδη να υπάρχει στροφή στα γνωστικά αντικείμενα, δεν πρέπει δηλαδή να υπάρχει υπερπληθώρα φοιτητών σε Τμήματα που δεν συνδέονται με την προσφορά θέσεων εργασίας. Χρειαζόμαστε Σχολές και Τμήματα, τα οποία θα προσελκύουν φοιτητές, οι οποίοι μετά την αποφοίτησή τους θα μπορούν να βρίσκουν εργασία στην ειδικότητα που σπούδασαν, κι όχι να έχουν απλώς ένα χαρτί για να το βάλουν κορνίζα.

Είναι γεγονός ότι βρισκόμαστε μπροστά σ' ένα νέο περιβάλλον. Τα ιδιωτικά Πανεπιστήμια είναι ελληνική εφεύρεση; Όχι βέβαια, υπάρχουν στις περισσότερες χώρες του κόσμου και η Ελλάδα είναι μία απ' τις λιγοστές εξαιρέσεις, που απαγορεύει την ίδρυσή τους. Στην Ελλάδα προωθείται η ίδρυση μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών Παραρτημάτων ξένων Πανεπιστημίων. Ακούγεται ως επιχείρημα ότι, απ' τη στιγμή που δεν θα έχουν κέρδος, γιατί να έρθει ένα ξένο Πανεπιστήμιο στην Ελλάδα; Εύλογο είναι το ερώτημα. Η απάντηση προφανώς και θα δοθεί απ' την ανταπόκριση που θα υπάρχει στο κάλεσμα που γίνεται ήδη.

Διαβάζουμε ότι ξένα Πανεπιστήμια έχουν ιδρύσει παραρτήματα με μη κερδοσκοπική μορφή σε άλλες χώρες της Ευρώπης, της Μέσης Ανατολής και της Ασίας. Άρα ούτε εδώ γίνεται κάτι πρωτοποριακό. Σήμερα σε ξένα Πανεπιστήμια σπουδάζουν περίπου 40.000 Έλληνες φοιτητές. 40.000 ελληνικές οικογένειες, που δεν είναι όλες πλούσιες, "ματώνουν" σε μεγάλο βαθμό απ' όσο εκείνοι και τα παιδιά τους, που σπουδάζουν στην Ελλάδα, για να μπορέσουν να ανταπεξέλθουν στο κόστος φοίτησης στις ξένες χώρες.

Άρα το πρόβλημα, για το οποίο γίνεται σήμερα πολύς λόγος, ήδη υπάρχει με διπλό κακό, και για τους γονείς, και για την ελληνική οικονομία. Ο μεγαλύτερος αριθμός απ' αυτούς τους φοιτητές, όταν τελειώνει τις σπουδές του στην Ελλάδα, επιστρέφει και δραστηριοποιείται επαγγελματικά. Σε αυτούς προστίθενται και κάποιες άλλες χιλιάδες, που αποφοιτούν από ξένα κολέγια και με παραρτήματα στην Ελλάδα.

Ακούμε και ακούσαμε για προσέλκυση Πανεπιστημίων χαμηλού επιπέδου. Η σύγκριση θα είναι αναπόφευκτη μεταξύ τους, αλλά και με τα δημόσια Πανεπιστήμια, που θα έχουν τη δυνατότητα επιθώσης της διαφοράς και του επιπέδου τους. Σήμερα στην Ελλάδα υπάρχουν πολλοί επιστήμονες, που αποφοίτησαν απ' τα Πανεπιστήμια της Βρετανίας, της Ιταλίας, της Σερβίας, της Βουλγαρίας, της Ρουμανίας, της Κύπρου και δεν εντάσσονται όλα αυτά στα top Πανεπιστήμια. Όλοι αυτοί εισήχθησαν χωρίς εξετάσεις, χωρίς βάσεις εισαγωγής, αναγνωρίζονται όμως τα πτυχία τους ως ισότιμα με τα ελληνικά. Οι απόφοιτοι δίνουν καθημερινά εξετάσεις και για την επάρκειά τους στον επαγγελματικό τους βίο.

Κάποιοι εξελίχθηκαν σε κορυφαίοι επιστήμονες, κάποιοι όχι. Με την ίδια λογική, ότι δηλαδή τα ιδιωτικά Πανεπιστήμια είναι κατώτερου επιπέδου, θα έπρεπε να είχαμε διαχωρισμό και για τα δημόσια Πανεπιστήμια; Παραδείγματος χάρη, έπρεπε να ήταν άλλης κατηγορίας οι απόφοιτοι του Εθνικού Μετσοβείου Πολυτεχνείου και άλλοι του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου της Κομοτηνής –στην Ξάνθη είναι η Σχολή στο Πολυτεχνείο– για το οποίο με το παρόν Νομοσχέδιο προβλέπονται ενισχυτικές ρυθμίσεις; Θα ήταν δίκαιο αυτό; Όχι!

Καταλαβαίνω τον προβληματισμό, την αγωνία, την ανησυχία των φοιτητών, που σήμερα φοιτούν σε ελληνικά Πανεπιστήμια. Πολύ περισσότερο εκείνων που ετοιμάζονται για να δώσουν εξετάσεις, για να εισαχθούν σε κάποιο δημόσιο Πανεπιστήμιο. Είναι φυσικό να υπάρχει ένα αίσθημα αδικίας για τα παιδιά, που θα θυσιάσουν χρόνο και χρήμα για να εξασφαλίσουν βαθμό εισόδου στη Σχολή της αρεσκείας τους και να γνωρίζουν ότι κάποιοι διπλανός τους φροντίζει μόνο για τη Βάση Εισαγωγής, ώστε να μπορεί στη συνέχεια να εγγραφεί σε κάποιο μη κρατικό Πανεπιστήμιο.

Εδώ υπάρχουν ζητήματα. Ειδικά για τις Σχολές υψηλής ζήτησης, όπως είναι η Ιατρική, όλες οι ειδικότητες των Μηχανικών και οι Οικονομολόγοι, θα πρέπει να υπάρχουν πρόσθετες δικλίδες, που θα αποτρέπουν την εισαγωγή φοιτητών, χωρίς να έχουν τις ίδιες προϋποθέσεις με εκείνους που θα εισάγονται στα δημόσια Πανεπιστήμια.

Η πλήρης στήριξη των δημοσίων Πανεπιστημίων είναι αδιαπραγμάτευτος όρος για όλους. Αν θέλουμε πραγματικά να συμβάλλουμε θετικά στη συζήτηση που ξεκινά, πρέπει να προτείνουμε να γίνει αναδιάρθρωση Σχολών και Τμημάτων. Να προστεθούν νέα αντικείμενα εκπαίδευσης, ώστε οι απόφοιτοι απ' τα Πανεπιστήμια να έχουν οι ίδιοι προοπτική επαγγελματικής απασχόλησης, αλλά και να καλύπτονται ειδικότητες με μεγάλη ζήτηση.

Δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν σήμερα στην Ελλάδα 423 Τμήματα Πανεπιστημιακά και να λείπουν χρήσιμες και αναγκαίες ειδικότητες για την Οικονομία, τις Επιστήμες και την κοινωνία. Σε αυτό τον τομέα πρέπει να αξιοποιηθούν και να συμβάλλουν τα μη κρατικά Πανεπιστήμια, τα οποία, έχοντας μεγαλύτερη ευελιξία, μπορούν να επενδύσουν σε Τμήματα που θα έχουν άμεση σύνδεση με την αγορά εργασίας.

Η Περιφέρεια, το Περιφερειακό Συμβούλιο ούτε μπορεί να παρέμβει στο αυτοδιοίκητο των Πανεπιστημίων, ούτε και να νομοθετήσει. Στο πλαίσιο του διαλόγου μπορεί να εκφράσει απόψεις, να καταθέσει προτάσεις. Αντιλαμβανόμαστε απόλυτα τον προβληματισμό των φοιτητών, τις ενστάσεις των ακαδημαϊκών, όμως πρέπει να δούμε την πραγματικότητα όπως είναι κι όχι όπως τη θέλουμε.

Και δανείζομαι μια επισήμανση ενός Καθηγητή του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, ο οποίος σε άρθρο του, πέρα από τις επιμέρους του ενστάσεις, αναφέρει: «Είναι δύσκολο η χώρα να παραμείνει ένα νησί αποκομμένο απ' τις παγκόσμιες εξελίξεις στην Πανεπιστημιακή Εκπαίδευση».

Η ίδρυση μη κερδοσκοπικών Πανεπιστημίων, όπως προανέφερα, δεν είναι "μαύρο-άσπρο", υπάρχουν θετικά, υπάρχουν και αρνητικά, και γι' αυτό χρειάζονται ασφαλιστικές δικλίδες.

Τελειώνω, όπως άρχισα, μας βρίσκει απόλυτα σύμφωνους η ανακοίνωση του Συμβουλίου Διοίκησης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων τόσο για τις χρηματοδοτήσεις, όσο και για την υποστελέχωση. Επίσης, πρέπει να υπάρχουν αντικίνητρα, ώστε να μη γίνει υπερσυγκέντρωση και των μη κερδοσκοπικών Πανεπιστημίων σε Αθήνα – Θεσσαλονίκη και να προβλεφτούν συγκεκριμένα μέτρα, ώστε να αποτραπεί η υποβάθμιση των περιφερειακών Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

Με λίγα λόγια, και τα Πανεπιστήμια τα κρατικά να βοηθηθούν απ' το Κράτος, αλλά και τα άλλα δεν μπορείς να τα αποφύγεις, γιατί, όπως προείπα, δεν είμαστε ένα νησί, στο οποίο μόνο εμείς θα μείνουμε έξω από το γίνεσθαι στην παγκόσμια ζωή.

Αυτή είναι η δικιά μας η πρόταση ως Περιφέρεια Ηπείρου»

Οι παρατάξεις της μειοψηφίας κατέθεσαν τις δικές τους θέσεις, όπως προκύπτει από το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α' της παρούσας.

Το παρόν Πρακτικό, αφού συντάχθηκε, αναγνώσθηκε και βεβαιώθηκε, υπογράφεται ως εξής:

Η Πρακτικογράφος

Θεοδώρα Κ. Μήτσιου

Η Πρόεδρος του Π.Σ..

Σταυρούλα Μπραϊμ-Μπότση

Ακριβές Απόσπασμα
Η Γραμματέας του Π.Σ.

Αργυρώ Παππά

Ο Αντιπρόεδρος του Π.Σ.

Μάριος Γρηγόριος Τσίρκας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α΄**Α. ΕΙΣΗΓΗΣΗ -ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΗΣ «ΚΟΙΝΟ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ» (συνημμένα με α/α 20 στον Φ1/2024 συνημμένων εισηγήσεων Π.Σ.)**
ΕΙΣΗΓΗΣΗ-ΑΙΤΗΜΑ

ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΗΣ «ΚΟΙΝΟ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ» για ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΣΤΟ ΠΣ με ΘΕΜΑ:

Ίδρυση Ιδιωτικών Πανεπιστημίων: Επιπτώσεις και κίνδυνοι για τα δημόσια Περιφερειακά Πανεπιστήμια και ειδικότερα για το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων

Αποτελεί γενική παραδοχή ότι η ίδρυση και η λειτουργία των Περιφερειακών Πανεπιστημίων πυροδότησε μια νέα ανάπτυξη σε όλες της περιφέρειες της χώρας και συνετέλεσε άμεσα στη συγκράτηση και προσέλκυση υψηλού επιπέδου ανθρώπινου δυναμικού, με την αναβάθμιση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας, την ανάπτυξη καινοτόμων ερευνητικών και αναπτυξιακών δράσεων στους επιστημονικούς τομείς που θεραπεύει, την αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών σε επιστημονικά πεδία αιχμής, την αποτελεσματική ενσωμάτωση των τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών, καθώς και την προστασία και ανάδειξη του πολιτιστικού και πολιτισμικού δυναμικού. Αξίζει να σημειωθεί ότι πολλά από τα δημόσια πανεπιστήμια της χώρας στην δύσκολη περίοδο της παρατεταμένης οικονομικής κρίσης και της πανδημίας που ακολούθησε, κατάφεραν να στηρίξουν αποτελεσματικά τη φοιτητική μέριμνα, αποφεύγοντας και την εύκολη λύση των διδάκτρων στα μεταπτυχιακά τους προγράμματα.

Η νομοθετική πρωτοβουλία της κυβέρνησης να επιτρέψει τη λειτουργία ιδιωτικών (μη Κρατικών) Πανεπιστημίων έρχεται ουσιαστικά να ακυρώσει ό,τι η χώρα έχει επενδύσει και ό,τι οι καθηγητές και ερευνητές έχουν επιτύχει από το 1982, με πολύ προσπάθεια και κόπο. Η απάντηση όμως στην πρωτοβουλία της Ν.Δ. είναι ηχηρή από την ίδια τη διατύπωση του άρθρου 16, για όσους κατανοούν την ελληνική γλώσσα, και όπως χαρακτηριστικά τη διατυπώνει ο συνταγματολόγος Κ. Γιαννόπουλος, «Η εγκατάσταση μη κρατικών πανεπιστημίων στην Ελλάδα και, ιδίως, αυτών που προέρχονται από κράτη εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα μπορούσε να επιτραπεί μόνο μέσω της τυπικής συνταγματικής αναθεώρησης του άρθρου 16 του Συντάγματος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 110 του τελευταίου. Μέχρι δε να καταστεί εφικτή η κίνηση της σχετικής αναθεωρητικής διαδικασίας, οι θιασώτες της ίδρυσης μη κρατικών πανεπιστημίων έχουν ακόμη αρκετό χρόνο να αναλογιστούν τους σοβαρότατους κινδύνους που ενέχει, για την ακαδημαϊκή ελευθερία των διδασκόντων και των διδασκομένων, η ιδιωτική χρηματοδότηση υπηρεσιών ανώτατης εκπαίδευσης. Το τελευταίο δίμηνο, η επικαιρότητα είναι πολύ διδακτική, καθώς, μεταξύ άλλων, καθίσταται φανερή η αδυναμία ακόμη και των πιο φημισμένων μη κρατικών πανεπιστημίων στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής να διατηρήσουν την αυτονομία τους, διότι μεγάλοι χορηγοί τους αρνούνται και επιχειρούν να εμποδίσουν την άσκηση κριτικής κατά του Ισραήλ και υπέρ των Παλαιστινίων (βιβλίο του Κ. Γιαννακόπουλου με τίτλο “La déréglementation constitutionnelle en Europe”, Sakkoulas Publications, Athènes-Salonique, 2019.

ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΗ ΙΔΡΥΣΗ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

- **Η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων αποτελεί ξεκάθαρη παραβίαση του Συντάγματος.** Το άρθρο 16 αναφέρει ρητά χωρίς κανένα περιθώριο αμφισβησίας ότι η σύσταση ανώτατων σχολών από ιδιώτες απαγορεύεται. Η πανεπιστημιακή εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, με πλήρη αυτοδιοίκηση και με καθηγητές που είναι δημόσιοι λειτουργοί. Η κυβέρνηση επιχειρεί να καταργήσει ένα συνταγματικό άρθρο με έναν υποδεέστερο τυπικό νόμο. Αυτή η απόπειρα συνιστά πολιτειακή κρίση και είναι επικίνδυνη για το δημοκρατικό πολίτευμα, γιατί δημιουργεί προηγούμενο για την παραβίαση οποιoιδήποτε άλλου άρθρου του Συντάγματος.
- **Καμία σύγκρουση δεν υπάρχει μεταξύ του άρθρου 16 του Συντάγματος με το ενωσιακό και το διεθνές δίκαιο,** ώστε να χρειάζεται να εναρμονιστεί το ελληνικό Σύνταγμα με το ενωσιακό/διεθνές δίκαιο.
- **Ο όρος «μη κρατικά, μη κερδοσκοπικά» πανεπιστήμια είναι εσκεμμένα αποπροσανατολιστικός.** Η κυβέρνηση παραπλανητικά αποκαλεί τα δημόσια πανεπιστήμια ως «κρατικά», σε αντιδιαστολή με τα δήθεν «μη κρατικά» που θέλει να ιδρύσει, τα οποία όμως στην πραγματικότητα θα είναι ιδιωτικά κερδοσκοπικά πανεπιστήμια με δίδακτρα.
- **Διάσημα και φημισμένα πανεπιστήμια που αναφέρονται στο δημόσιο διάλογο ως δήθεν ιδιωτικά στην πραγματικότητα έχουν δημόσιο χαρακτήρα** (όπως για παράδειγμα το MIT και το Harvard στις ΗΠΑ, το Cambridge στο Ηνωμένο Βασίλειο και το Bocconi στην Ιταλία).
- **Εμβληματικά ξένα πανεπιστήμια δεν πρόκειται να ανοίξουν «παρρητήματα» στην Ελλάδα,** όπως επικαλείται η κυβέρνηση, γιατί απλά δεν το έπραξαν πουθενά αλλού στον κόσμο, σε πολύ πλουσιότερες χώρες και δυναμικές αγορές σε σχέση με την Ελλάδα. Αυτό που θα συμβεί είναι τα κάθε είδους κολέγια «του ενός ορόφου» με 3 Σχολές/Τμήματα και 5 αίθουσες διδασκαλίας παρότι δεν καλύπτουν ούτε στο ελάχιστο τις επιστημονικές προδιαγραφές διδασκαλίας και έρευνας των πανεπιστημίων, να «αναβαθμιστούν» σε «πανεπιστήμια».
- **Δεν είναι η Ελλάδα η μόνη χώρα που δεν έχει ιδιωτικά πανεπιστήμια.** Είναι όμως η μόνη χώρα που δεν χρηματοδοτεί επαρκώς τα δημόσια πανεπιστήμια υποβαθμίζοντάς τα, ώστε να ανοίξει τον δρόμο στα ιδιωτικά.
- Αποκλίνουμε από τη Ευρώπη, όχι επειδή το σύνταγμα μας δεν επιτρέπει την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, αλλά επειδή η κυβέρνηση δεν εκπληρώνει τη θεμελιώδη συνταγματική της υποχρέωση να χρηματοδοτεί επαρκώς τα δημόσια πανεπιστήμια, όπως πράττουν οι υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες.
- Οι έλληνες προπτυχιακοί και μεταπτυχιακοί (στην πλειονότητά τους) φοιτητές που σπουδάζουν στο εξωτερικό δεν θα επιλέξουν να σπουδάσουν σε παραρτήματα ιδιωτικών πανεπιστημίων με δίδακτρα στην Ελλάδα.
- Η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων στην Ελλάδα δεν πρόκειται να προσελκύσει χιλιάδες φοιτητές από άλλες χώρες ώστε να έρθουν εδώ να σπουδάσουν. Η Ελλάδα να μην υποβαθμιστεί ακαδημαϊκά σε ένα «περιφερειακό κέντρο παροχής εκπαιδευτικών υπηρεσιών».
- **Η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων θα έχει αρνητικές συνέπειες στα περισσότερα Περιφερειακά Πανεπιστήμια** με κίνδυνο αυτά να κλείσουν, λόγω της δραματικής μείωσης του αριθμού των εισακτέων σε αυτά, με τραγικά αποτελέσματα για την ευρύτερη ανάπτυξη (οικονομική, κοινωνική, πολιτισμική) των τοπικών κοινωνιών και της περιφέρειας.
- Τα παραδείγματα από τις ΗΠΑ και το Ηνωμένο Βασίλειο προειδοποιούν ότι δήθεν υποκατάστατα της δωρεάν ανώτατης εκπαίδευσης, όπως η χορήγηση φοιτητικών δανείων και υποτροφιών, όχι μόνο έχουν ήδη ναυαγήσει ως πολιτική οξύνοντας τους ταξικούς φραγμούς στην εκπαίδευση, αλλά επίσης προκαλούν μεγάλα κοινωνικά και οικονομικά αδιέξοδα.
- Το ποιοτικό δημόσιο πανεπιστήμιο δεν βελτιώνεται περαιτέρω δημιουργώντας δήθεν ανταγωνισμό με την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων

- Με την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων η κυβέρνηση επιδιώκει σε εμπόριο ελπίδας και υπόσχεται στις μη προνομιούχες λαϊκές οικογένειες «οικονομικά συμφέροντες» σπουδές στον τόπο κατοικίας τους, ενώ οι σπουδές αυτές μπορούν να είναι δωρεάν στο δημόσιο πανεπιστήμιο.
- **Η δωρεάν φοίτηση στο πανεπιστήμιο δεν αποτελεί απλώς μια στήριξη στους φτωχούς και στους αδυνάτους.** Αποτελεί κατεξοχήν μέσο διεύρυνσης της συμμετοχής στη γνώση και επομένως μέσο καλλιέργειας, προόδου και ανάπτυξης.
- **Το μόνο πραγματικά Ελεύθερο Πανεπιστήμιο είναι το Δημόσιο, Δωρεάν, Δημοκρατικό, Ποιοτικό, Συμπεριληπτικό Πανεπιστήμιο**

Σήμερα, ιδιωτικά πανεπιστήμια στη χώρα μας υπάρχουν και αυτά είναι τα κολέγια που συνεργάζονται με τα Πανεπιστήμια του εξωτερικού. Η κυβέρνηση της Ν.Δ. φρόντισε στην προηγούμενη θητεία της να κατοχυρώσει πολλά από τα αιτήματα των ιδιοκτητών των κολεγίων και οι απόφοιτοι ορισμένων τμημάτων τους να έχουν επαγγελματικά δικαιώματα. Πρόκειται για πτυχία από μη αξιολογημένα προγράμματα σπουδών και μη αξιολογημένο διδακτικό προσωπικό, όπως ισχύει- κάτι που αποτελεί ηχηρή πραγματικότητα για τα τμήματα των δημοσίων Πανεπιστημίων. Επιπλέον, δόθηκε η δυνατότητα σε μεγάλες εταιρίες του εξωτερικού όπως η BC Partners και η CVC capital Partners να συμμετέχουν σε πλειοψηφικά πακέτα μετοχών σε ορισμένα από τα μεγαλύτερα Ιδιωτικά κολέγια και ΙΕΚ, με την παραχώρηση ιδιαίτερα ευνοϊκών όρων από πλευράς της πολιτείας.

Επιπλέον, η πρόσφατη κύρωση της διακρατικής συμφωνίας Ελλάδας-Κύπρου για την αναγνώριση των τίτλων σπουδών των ιδιωτικών πανεπιστημίων της Μεγαλονήσου παρακάμπτει τις διαδικασίες που απαιτούνται μέσω ΔΟΑΤΑΠ, αναγνωρίζει και δίνει ισοτιμία στα πτυχία τους, με τρόπο πολιτικά πρόχειρο και ακαδημαϊκά προκλητικό. Έτσι, πλαγίως, ανοίγει ο δρόμος του ιδιωτικού πανεπιστημίου και στην χώρα μας. Στα πανεπιστήμια αυτά απευθύνεται ένα σημαντικό μέρος νέων από την Ελλάδα που λόγω εφαρμογής της ΕΒΕ αναζητά πανεπιστημιακές σπουδές εκεί. Αποτελεί δε κοινό μυστικό μεταξύ των πανεπιστημιακών στην Ελλάδα ότι στα ιδρύματα αυτά διδάσκει συνήθως μη αξιολογημένο προσωπικό καθώς και πολλοί συνταξιούχοι των ελληνικών πανεπιστημίων, διεκπεραιώνοντας σε μια μόνο εβδομάδα την ύλη ενός εξαμήνου.

Η τρέχουσα νομοθετική προσπάθεια του Υπουργού Παιδείας έρχεται να πάει τα πράγματα ένα βήμα παραπέρα με τη νομοθέτηση των Ιδιωτικών Πανεπιστημίων, αφού βέβαια η εφαρμογή της ΕΒΕ έχει αφήσει ένα μεγάλο αριθμό υποψηφίων φοιτητών εκτός των δημοσίων πανεπιστημίων δημιουργώντας μια πελατεία πάνω από 20.000 περίπου νέους, σε κάθε ακαδημαϊκή χρονιά. Τα κενά σε φοιτητές ορισμένων τμημάτων κυρίως των Περιφερειακών Πανεπιστημίων είναι τεράστια και βέβαια διακυβεύεται το μέλλον τους σύμφωνα με τα κριτήρια και τις επισημάνσεις της ΕΘΑΑΕ.

Ειδικά για το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων στο οποίο πάνω από το 80 % των φοιτητών προέρχονται από περιφέρειες εκτός της Ηπείρου και το 50 % εξ αυτών κατάγονται από την Αττική και Μακεδονία, δημιουργούνται συνθήκες απομείωσης του φοιτητικού πληθυσμού στο μέλλον, αφού τα ιδιωτικά ΑΕΙ θα εγκατασταθούν κυρίως σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Η εφαρμογή της ΕΒΕ ήδη μειώνει κάθε χρόνο τον αριθμό των εισαγόμενων φοιτητών στην Ήπειρο κατά 1200 και σε βάθος τετραετίας η μείωση αυτή εκτιμάται ότι θα ανέλθει σε 5.000 περίπου φοιτητές. Ιδιαίτερα στα Ιωάννινα όπου η οικονομία της πόλης στηρίζεται κατά ¼ στη λειτουργία του Πανεπιστημίου και Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου, θα δημιουργηθούν και συνθήκες απώλειας νέων ερευνητών με σοβαρές επιπτώσεις, σε βάθος χρόνου, στις προοπτικές ανάπτυξης της καινοτομίας και της νεανικής επιχειρηματικότητας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΕΛΕΧΩΣΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ, 2009-2022

Ενόψει της κατάθεσης για διαβούλευση του ν/σ για την ίδρυση των μη κρατικών πανεπιστημίων, ενημερώνουμε το Περιφερειακό Συμβούλιο για την τροπή που έχει λάβει η εξέλιξη της υποχρηματοδότησης και υποστελέχωσης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Τα αναλυτικά στοιχεία δίνονται στον παρακάτω πίνακα και για το έτος 2009 και αποτελούν το άθροισμα των δεδομένων του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και του πρώην ΤΕΙ Ηπείρου. Τα δε στοιχεία του 2024 αναφέρονται μόνο στο πανεπιστήμιο Ιωαννίνων το οποίο ήδη από το έτος 2018 έχει ενσωματώσει πλήρως το προσωπικό, τους φοιτητές και κάθε εμπράγματο και οικονομικό μέρος του πρώην ΤΕΙ Ηπείρου.

Πίνακας αριθμητικών και ποσοστιαίων στοιχείων αριθμού μελών ΔΕΠ, λοιπού προσωπικού και εγγεγραμμένων φοιτητών / εξέλιξης της κρατικής χρηματοδότησης.

α/α	Χρηματοδότηση από Υπουργείο Παιδείας (Ευρώ)	Μέλη ΔΕΠ	Διοικητικό προσωπικό	Αριθμός εγγεγραμμένων φοιτητών
2009*	21.263.000	622	473	30.225
2014*	9.866.909	595	336	26.000
2024	5.295.003	625	311	33.196
Μεταβολή % 2014- 2009	-53,6	-4,3	-28,9	-14,0
Μεταβολή% 2022- 2014	-46,3	+5,0	-7,4	+27,7
Συνολική Μεταβολή% 2022- 2009	-75,1	+0,5	-34,3	+9,8

*Άθροισμα των δεδομένων του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και του πρώην ΤΕΙ Ηπείρου.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του πίνακα, είναι εμφανές ότι κατά την τελευταία 14ετία το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων υποχρηματοδοτείται και καλείται να λειτουργήσει με ένα προϋπολογισμό μειωμένο κατά 75,1%. Ο αριθμός των καθηγητών παρέμεινε ουσιαστικά σταθερός. Αυξήθηκε μόνο κατά 0,5%, παρόλο που το πανεπιστήμιο ενισχύθηκε με περίπου 80 νέες θέσεις στα έτη 2018 και 2019, λόγω ενσωμάτωσης των νέων τμημάτων του πρώην ΤΕΙ. Το διοικητικό προσωπικό μειώθηκε κατά 34,3% κυρίως ως αποτέλεσμα των διαδικασιών «διαθεσιμότητας» (2012 και 2013) καθώς και των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων την περίοδο των μνημονίων. Τέλος ο αριθμός των εγγεγραμμένων φοιτητών αυξήθηκε μετά την ενσωμάτωση του πρώην ΤΕΙ κατά 9,8% αλλά αυτό το ποσοστό δείχνει δεν υπήρξε κάποια δραματική αύξηση ώστε να δικαιολογείται η θεσμοθέτηση της ΕΒΕ. Ο συρρικνωμένος προϋπολογισμός προκαλεί αδυναμία συντήρησης και εκσυγχρονισμού των εκπαιδευτικών, ερευνητικών και κτιριακών υποδομών του Ιδρύματος.

Το γεγονός της ίδρυσης μη κρατικών είναι μία ακόμη απόπειρα υπονόμευσης των δημόσιων πανεπιστημίων. Η χώρα σήμερα χρειάζεται ισχυρά δημόσια πανεπιστήμια που θα διασφαλίσουν την επιστροφή των Ελλήνων ερευνητών του εξωτερικού με αξιοπρεπείς μισθούς και ελκυστικές συνθήκες έρευνας. Προϋποθέσεις για την ανάπτυξη του δημοσίου πανεπιστημίου αποτελεί η ουσιαστική οικονομική υποστήριξη των

λειτουργικών εξόδων τους, η ενίσχυση των υποδομών κτιριακών και ερευνητικών καθώς η πλήρης στελέχωση των κενών που δημιούργησε η οικονομική κρίση και η συνέχιση αυτής, με διδακτικό και διοικητικό προσωπικό.

Σήμερα μόνο το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο παρέχει ελεύθερη πρόσβαση στη δωρεάν εκπαίδευση για το σύνολο των νέων ανεξάρτητων κοινωνικοοικονομικής βαθμίδας. Η φοίτηση δεν απαιτεί δίδακτρα υποδηλώνοντας ότι η εκπαίδευση είναι δημόσιο αγαθό. Ταυτόχρονα παρέχει τη δυνατότητα στους φοιτητές προπτυχιακούς και μεταπτυχιακούς καθώς και στους νέους ερευνητές να συμμετέχουν ισότιμα και διασφαλίζει την κοινωνική κινητικότητα. Τα ζητήματα αυτά όχι μόνο δεν συναντούν την ίδρυση και το σκοπό των ιδιωτικών πανεπιστημίων, ιδιαίτερα με τον τρόπο που επιχειρεί να τα συστήσει η κυβέρνηση και να εδραιώσει τη θέση τους, αλλά υπονομεύει τη βιωσιμότητα των δημοσίων και ιδιαίτερως των περιφερειακών πανεπιστημίων.

Η τοπική αυτοδιοίκηση, Δήμοι και Περιφερειακά Συμβούλια, θα πρέπει να αντιληφθούν την κατάσταση που διαμορφώνεται και να στηρίξουν το μέλλον των ιδρυμάτων τους. Αυτή η στιγμή είναι σημαντική για το ρόλο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην ανάπτυξη ολόκληρης της χώρας μέσω της στήριξης της λειτουργίας των Πανεπιστημίων στην κάθε περιφέρεια.

Στην πράξη, τα ιστορικά αλλά ευαίσθητα θεμέλια του ελληνικού δημόσιου Πανεπιστημίου μετά από τόσους οικονομικούς τριγμούς και συγκεκριμένες πρακτικές υπονόμευσής τους φαίνεται ότι αντέχουν. Κάποιοι, και ίσως δεν είναι λίγοι, θα συνεχίσουν να υποστηρίζουν ότι η δημόσια παιδεία αποτελεί επένδυση στο μέλλον της χώρας.

Επομένως, και για όλους τους παραπάνω λόγους

Εισηγούμαστε να γίνει εκτενής συζήτηση για το μέλλον του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, έτσι όπως διαμορφώνεται από την πρόθεση της κυβέρνησης για την ίδρυση ιδιωτικών (μη κρατικών) Πανεπιστημίων

Καλούμε όλες τις περιφερειακές παρατάξεις να καταθέσουν τις απόψεις τους πάνω στο φλέγον ζήτημα της ίδρυσης ιδιωτικών Πανεπιστημίων και τους κινδύνους που ελλοχεύουν για το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων αλλά και για την τοπική κοινωνία

και να εγκρίνουμε ψήφισμα του Περιφερειακού συμβουλίου κατά της ίδρυσης ιδιωτικών, μη κρατικών Πανεπιστημίων.

Β. ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΗΣ «ΗΠΕΙΡΟΣ ΟΛΟΝ Τόπος να ζεις», όπως αναπτύχθηκε από τον εισηγητή της παράταξης, Περιφερειακό Σύμβουλο, κ. Παπαχρηστάκη Άλκη, ήτοι:

«Ξεκινώντας την τοποθέτησή μου, λέω όχι στην ίδρυση ενός υβριδικού ιδιωτικού Πανεπιστημίου στη χώρα μας. Θα κάνω κάποιες επεξηγήσεις, όπου θεωρώ ότι πρέπει να γίνει, για να γίνει λίγο κατανοητό.

Κατ' αρχάς, χαιρετίζω τους αγώνες των φοιτητών και των μαθητών για την ίδρυση των ιδιωτικών Πανεπιστημίων, όπως και αν αυτοί εμφανίζονται. Το Πανεπιστήμιο, όπως όλοι γνωρίζουμε, αφορά τον φορέα της ελεύθερης διακίνησης και έκφρασης των ιδεών, αυτή η αποστολή του εκπληρώνεται μόνο, όταν τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας έχουν όλες τις εγγυήσεις και τις ελευθερίες, που απαιτούνται, ώστε χωρίς επιρροή από εξαιρετικούς παράγοντες να προάγουν την έρευνα και τη γνώση.

Δεν είναι δυνατόν οι απόψεις της πανεπιστημιακής κοινότητας και κυρίως οι επιστημονικές απόψεις κι αντιλήψεις να συναρτώνται από το ποιος πληρώνει, άρα ποιος ελέγχει την ακαδημαϊκή λειτουργία.

Μου επιτρέπετε να κάνω μία παρένθεση εδώ πέρα. Πριν ένα περίπου μήνα στο επώνυμο Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, το γνωστό Πανεπιστήμιο, απομακρύνθηκε μία έγχρωμη Καθηγήτρια δήθεν ως ακαδημαϊκά ανεπαρκής. Στην πραγματικότητα ήταν μία παρέμβαση του λόμπυ, το οποίο χρηματοδοτεί το Πανεπιστήμιο και μάλιστα σε σχέση μ' αυτή την ενέργεια η αμερικάνικη έγκυρη εφημερίδα "New York Times" και άλλες εφημερίδες της Αμερικής βάζουν ζητήματα όπως: «αυτός που πληρώνει, μπορεί να επιλέγει και το ποιος θα διδάσκει»;

Δεν μπορούμε να θεοποιήσουμε και να υποταχθούμε στην αντίληψη της ελεύθερης αγοράς με τη δημιουργία των μη κρατικών Πανεπιστημίων, αλλά πρέπει να στηρίξουμε την ακαδημαϊκή κοινότητα, που ελεύθερα κρίνει και αποφασίζει, απαιτώντας μεγαλύτερη χρηματοδότηση, ανάλογη με αυτή των ξένων ευρωπαϊκών δημόσιων Πανεπιστημίων. Γιατί η κατεύθυνση της έρευνας, που βασικός χώρος παραγωγής είναι το Πανεπιστήμιο, οφείλει να τελεί υπό δημόσιο έλεγχο. Και μην ξεχνάμε, να μην παραγνωρίσουμε ότι ο δημόσιος έλεγχος είναι αυτός που τελείται από τη συντεταγμένη Πολιτεία, η οποία αποτελεί και έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας.

Θέλω να πω εδώ ότι μιλάμε πάρα πολλές φορές για μη κρατικά Πανεπιστήμια, ενώ στην πραγματικότητα το Πανεπιστήμιο δεν είναι κρατικό, είναι δημόσιο, και μάλιστα τυπικά υπό καθεστώς αυτοτέλειας, αυτονομίας στη λειτουργία του και αυτοδιοίκησης. Το ελληνικό δημόσιο Πανεπιστήμια είναι διεθνώς αναγνωρισμένα και μάλιστα βρίσκονται ψηλά στην παγκόσμια κατάταξη, προσδίδοντας κύρος στους απόφοιτους σε προπτυχιακό ή μεταπτυχιακό πρόγραμμα.

Με τη δημιουργία μη κρατικών Πανεπιστημίων είναι γεγονός ότι το δημόσιο περιφερειακό Πανεπιστήμιο θα υποβαθμιστεί και θα συρρικνωθεί, με αποτέλεσμα τη μείωση των εισακτέων και τη μείωση της χρηματοδότησης για τις ανάγκες της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Απ' αυτή την ίδρυση θα πληγούν περισσότερο τα περιφερειακά Πανεπιστήμια, μειώνοντας σε βάθος χρόνου τους φοιτητές, με αποτέλεσμα να είναι θέμα χρόνου το πότε θα κλείσουν.

Σ' αυτή τη θέση δε θέλω να βρεθούμε ούτε τα Γιάννενα, ούτε η Άρτα, ούτε η Πρέβεζα, ούτε η Ηγουμενίτσα»

Γ. ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΗΣ «ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΗΠΕΙΡΟΥ» (συνημμένα με α/α 25 στον Φ1/2024 συνημμένων εισηγήσεων Π.Σ.)

«ΛΑ.ΣΥ ΓΙΑ ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Ο στόχος του νόμου για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια μπορεί να γίνει κατανοητός μόνο ως μέρος μιας ιστορικής διαδικασίας 30 ετίας στην ΕΕ και 20 ετίας στη χώρα μας, διαδικασία η οποία ολοκληρώνει θήμα-θήμα την μετατροπή του πανεπιστημίου σε επιχείρηση. Ο νόμος Πιερρακάκη εντάσσεται στην ακολουθία νομοθετημάτων όπως σειρά διεθνών συμφωνιών (Μπολόνια - 1998, Πράγα - 2001, Βερολίνο - 2003, Μπέργκεν - 2005, Λονδίνο - 2007, Λουβέν - 2009, Βουδαπέστη, Βιέννη - 2010, Βουκουρέστι - 2012, Ερεβάν - 2015, Παρίσι - 2018, Ρώμη - 2020) και εγχώριων νομοθετημάτων, όπως κατεχοχρή οι νόμοι - πλαίσιο 4009/2011 (νόμος Διαμαντοπούλου), 4485/2017 (νόμος Γαβρόγλου), 4957/2022 (νόμος Κεραμέως).

Ακολουθία νομοθετημάτων που οδηγεί το πανεπιστήμιο να λειτουργεί, όλο και περισσότερο, ως επιχειρηματική μονάδα, έχει πελάτες, πέραν των άλλων, και τους ίδιους τους φοιτητές και τις φοιτήτριές του, υιοθετεί ευρέως μορφές «ελαστικής» και μερικής απασχόλησης για το διδακτικό και διοικητικό προσωπικό του, υπάγει το σκοπό της έρευνας του στις επιθυμίες των χορηγών-επιχειρήσεων με διαμεσολαβητή το αστικό κράτος με διακριτό το ρόλο των περιφερειών σε αυτήν την υπαγωγή. Σε αυτή την κατεύθυνση προωθείται νομοθετικά η μετατροπή των διδασκόντων και των ερευνητών σε θηρευτές κονδυλίων και προγραμμάτων με γνώμονα πέραν των άλλων την όποια ενδυνάμωση της ολοένα και πιο επισφαλούς θέσης τους εντός της ιεραρχίας του επιχειρηματικού πανεπιστημίου. Και από την άλλη πλευρά, ο τρόπος διοίκησης των

πανεπιστημιακών ιδρυμάτων ως εργοδοτών, και προκειμένου αυτά να μπορούν να ανταποκριθούν στην επιχειρηματική λειτουργία τους, τείνει να εξομοιωθεί προς τον τρόπο διοίκησης μιας αστικής εταιρικής δομής.

Και το φοιτητικό δυναμικό; Με στόχο την απόκτηση ενός συννοσηλεύματος πανεπιστημιακών τίτλων και πιστοποιήσεων χωρίς αντιστοίχιση προς ένα ενιαίο και συνεκτικό επιστημονικό αντικείμενο, διαμέσου ασπόνδυλων προγραμμάτων σπουδών, οι φοιτητές και οι φοιτήτριες της εποχής μας επιδιώκεται να «εκπαιδευθούν» ως προπλάσματα του απασχολήσιμου, προσαρμόσιμου και πειθαρχικού «ανθρώπου - λάστιχου» της εποχής μας. Έτσι ο νόμος αυτός Στηρίζει τη διαδικασία μετατροπής της Ανώτατης Εκπαίδευσης σε μια μεγάλη αγορά πτυχίων διαφόρων κατηγοριών και επιπέδων ανάλογα με την τσέπη, στην οποία θα συνυπάρχουν δημόσια και ιδιωτικά πανεπιστήμια, στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού «Ενιαίου Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης».

Αυτήν την πορεία την υπηρετήσανε πιστά ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΝΕΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ, με την συμβολή του ζως κυβέρνηση αλλά και ως αντιπολίτευση: υποχρηματοδότηση, υποστελέχωση, οικονομική αυτοτέλεια από το κράτος, εξάρτηση από χορηγούς και επιχειρήσεις, διδάκτρα σε μεταπτυχιακά και ξενόγλωσσα προπτυχιακά, ΕΒΕ.

Συγκεκριμένα για τις προβλέψεις του νομοσχεδίου:

Καταργεί τον ενιαίο τρόπο εισαγωγής στα πανεπιστήμια : Για τους πολλούς: Η εισαγωγή στο δημόσιο πανεπιστήμιο θα γίνεται με πολλαπλές εξετάσεις, άδικους κόφτες και στο βάθος... πανελλαδικές και στις τρεις τάξεις του Λυκείου με βάση τις ανακοινώσεις για Εθνικό Απολυτήριο. Για τους λίγους: η εισαγωγή στο ιδιωτικό πανεπιστήμιο θα γίνεται μέσα από πολλαπλές επιλογές, με διαφορετική, πολύ πιο χαμηλή ΕΒΕ ή μέσω διεθνών και επί πληρωμή απολυτηρίων... αρκεί να ξεπερνά ο υποψήφιος-α την "ελάχιστη βάση πληρωμής". (άρθρο 146). Με ελάχιστη Βάση Εισαγωγής που καθορίζεται από τον ΜΟ των χαμηλότερων βαθμολογιών ανά επιστημονικό πεδίο επί 0,8, δηλαδή αν έχεις 120.000 ευρώ μπαίνεις με 7-9 στις ιατρικές και τις νομικές

Ισοπεδώνει την αξία των πτυχίων: Οι Ζετείς σπουδές ιδιωτικών πανεπιστημίων και κολεγίων θα έχουν αντίστοιχη ακαδημαϊκή και επαγγελματική αναγνώριση με τα πτυχία των 4ετών, 5ετών των δημόσιων ελληνικών πανεπιστημίων. (άρθρο 143) αφού το βασικό λόγο έχει το μητρικό ΑΕΙ (άρθρο 129).

Πουθενά στον νόμο δεν αναφέρεται ελάχιστος και ανώτατος χρόνος φοίτησης στα μη κρατικά .Η ακαδημαϊκή αναγνώριση των πτυχίων των ιδιωτικών πανεπιστημίων οδηγεί ουσιαστικά στην ακαδημαϊκή αναγνώριση των πτυχίων των κολεγίων, μέσω της κύρωσης της συμφωνίας της Λισσαβόνας που σύμφωνα με τον Υπουργό θα γίνει σύντομα.

Η αναγνώριση αυτή θα συμβεί όταν ήδη 1 στους 3 απόφοιτους είναι άνεργος και 1 στους 2 εργάζεται σε άσχετο με το αντικείμενο επάγγελμα (στοιχεία ΕΘΑΑΕ 2022. Όταν ήδη το πτυχίο έχει μετατραπεί σε ένα απλό προσόν αντί να κατοχυρώνει το δικαίωμα πρόσβασης στο επάγγελμα και οι απόφοιτοι αναγκάζονται να χρυσοπληρώνουν πιστοποιήσεις μήπως καταφέρουν να εργαστούν... Η έκρηξη της πολυ-κατηγοριοποίησης πανεπιστημίων, πτυχίων και αποφοίτων στο ίδιο αντικείμενο, μεγαλώνει κι άλλο την απόσταση του πτυχίου από το επάγγελμα και οδηγεί να συμπιέζονται τα εργασιακά δικαιώματα όλων προς τα κάτω.

Φέρνει διδάκτρα και αύξηση του κόστους σπουδών στα δημόσια πανεπιστήμια. Τα διδάκτρα στα προπτυχιακά πλέον είναι γεγονός (ξενόγλωσσα), μπαίνουν οι βάσεις για τη γενίκευσή τους καθώς σε 22 από τις 27 χώρες της ΕΕ, οι φοιτητές και οι φοιτήτριες των δημόσιων πανεπιστημίων πληρώνουν διδάκτρα ή τέλη φοίτησης στα προπτυχιακά προγράμματα σπουδών.

ΔΙΔΑΚΤΡΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΑΛΥΣΣΟΔΕΜΕΝΟΣ ΝΕΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΚΟΥ ΤΟΥ ΒΙΟΥ. ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΦΘΗΝΟΣ-ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΙΜΟΣ ΚΑΙ ΑΛΥΣΣΟΔΕΜΕΝΟΣ ΕΝ ΤΗ ΓΕΝΕΣΕΙ ΤΟΥ.

Είναι κοροϊδία και ψέμα ότι τα δημόσια πανεπιστήμια αναβαθμίζονται. Όλα τα άρθρα για τα δημόσια πανεπιστήμια αφορούν τους όρους, το πλαίσιο και τη διοίκηση των πανεπιστημίων, ώστε να λειτουργούν πιο αποτελεσματικά σαν επιχειρήσεις.

- Ανοίγει διάπλατα η πόρτα για γενίκευση των διδάκτρων. Η πρόβλεψη για φοίτηση στα ελληνόγλωσσα προπτυχιακά προγράμματα των δημόσιων πανεπιστημίων με διδάκτρα για τους αλλόγλωσσους - αλλογενείς βασίζεται στην κοστολόγηση των σπουδών στο αντίστοιχο τμήμα. Και είναι πλέον γνωστό ότι η κοστολόγηση οδηγεί σε πληρωμές (άρθρο 58).
- Ανοίγονται επικίνδυνοι δρόμοι, αφού ο νόμος δίνει τη δυνατότητα να ιδρυθούν πανεπιστήμια τύπου ΣΔΙΤ, δηλαδή σε σύμπραξη δημόσιων και ιδιωτικών πανεπιστημίων. Αυτό σημαίνει διδάκτρα κι από άλλη «πόρτα». (άρθρο 119).
- Προβλέπεται η διατήρηση του προβλήματος της έλλειψης διδασκόντων, αφού ως το 2030 η αναλογία αποχωρήσεων - προσλήψεων θα είναι 1:1. (άρθρο 97).
- Η ενίσχυση της «οικονομικής αυτοτέλειας» των πανεπιστημίων (άρθρο 43) αποδεδειγμένα οδηγεί σε κόψιμο της κρατικής χρηματοδότησης, των δωρεάν παροχών για τους φοιτητές και σπρώξιμο στην αναζήτηση εσόδων μέσω επιχειρηματικής δράσης και ανταποδοτικής λειτουργίας: Ευελιξία ΕΛΚΕ, ενίσχυση επιχειρηματικής δραστηριότητας στο ΔΕΠ (και στα κριτήρια εκλογής), μείωση χρηματοδότησης των πανεπιστημίων μέσω αντικειμενικών κριτηρίων (π.χ. αριθμός φοιτητών) κατά 10%! (άρθρα 90 - 93, 98, 103, 110).
- Ενισχύεται το πλαίσιο του ασφυκτικού διοικητικού ελέγχου, με αφαίρεση αρμοδιοτήτων από τη Σύγκλητο, τις κοσμητείες και με συγκέντρωση εξουσιών σε μονοπρόσωπα διορισμένα όργανα (πρυτάνεις, κοσμήτορες). (άρθρα 44- 48). Τα διδάκτρα στα προπτυχιακά πλέον είναι γεγονός, μπαίνουν οι βάσεις για τη γενίκευσή τους καθώς σε 22 από τις 27 χώρες της ΕΕ, οι φοιτητές και οι φοιτήτριες των δημόσιων πανεπιστημίων πληρώνουν διδάκτρα ή τέλη φοίτησης στα προπτυχιακά προγράμματα σπουδών.

ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΑ ΣΤΟΝ ΤΙΤΛΟ

Είναι κοροϊδία η πρόβλεψη ότι απαγορεύεται να μοιράζουν κέρδη οι ιδιοκτήτες (άρθρο 132). Το ίδιο το νομοσχέδιο προβλέπει ότι μπορούν τα κέρδη να επενδύονται χωρίς κανέναν όρο και προϋπόθεση... (άρθρο 131) Παράδειγμα: Ο κολοσσός ιδιωτικής Υγείας που έχει πολυδιαφημιστεί ότι σκοπεύει να ιδρύσει ιδιωτικό πανεπιστήμιο, μπορεί να «επενδύει» τα κέρδη από το δήθεν μη κερδοσκοπικό πανεπιστήμιο στα νοσοκομεία της ιδιοκτησίας του, δηλαδή στον εαυτό του... και έτσι μπορεί να μοιράζει και κέρδη.

ΤΟ ΨΕΜΜΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Το ψέμα ότι το κράτος θα ελέγξει με αυστηρά κριτήρια τα μη κρατικά. Οι δήθεν αυστηροί όροι είναι η «αυτοαξιολόγηση». Άλλωστε είδαμε πώς το κράτος θα ελέγξει την αγορά ... το είδαμε στην ακρίβεια... χρηματιστήριο ενέργειας....

Όλα καθορίζονται από το μητρικό ΑΕΙ και το καταστατικό του ιδιωτικού πανεπιστημίου (ΝΠΠΕ) που συγκροτείται από το ΔΣ. Η ΕΘΑΑΕ απλώς ελέγχει αν το μητρικό ΑΕΙ πιστοποιεί τα προγράμματα σπουδών και αν το ΔΣ του ΝΠΠΕ εφαρμόζει το καταστατικό που το ίδιο έφτιαξε! (άρθρα 129, 133, 134, 143, 144, 150).

Μη κρατικά - με κρατικούς πόρους;

Δεν απαγορεύεται πουθενά η χρηματοδότηση από το κράτος. Αντίθετα δίνεται η δυνατότητα πρόσβασης σε χρηματοδότηση από δημόσια - ευρωπαϊκά κονδύλια, για έρευνα στο πλαίσιο συνεργασίας με δημόσια πανεπιστήμια (άρθρα 130, 119).

ΤΟ 1 ΔΙΣ ΠΟΥ ΔΙΑΦΗΜΙΖΕΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Να πού πάει το 1 δις. που διαφημίζει η κυβέρνηση:

112,2 εκατομμύρια για έρευνα κατά παραγγελία επιχειρήσεων (συμπράξεις ΑΕΙ - επιχειρήσεων, βιομηχανικά διδακτορικά) 132 εκατομμύρια για υποδομές κλειστές για τους φοιτητές, που θα χρησιμοποιούνται για "μαρκαρισμένη" έρευνα. 700 εκατομμύρια σε κατασκευαστικούς ομίλους και εργολάβους για εστίες μέσω ΣΔΙΤ, στις οποίες οι φοιτητές θα πληρώνουν ενοίκιο!

Αποδεικνύεται περίτρανα, επίσης, ότι τα «περί αναβάθμισης του δημόσιου πανεπιστημίου», που αναμασά η κυβέρνηση, αντιστοιχούν στη γενίκευση διδάκτρων και στα προπτυχιακά, όπως προβλέπει το νομοσχέδιό της, ενώ ο μεγάλος όγκος της χρηματοδότησης αφορά στην επιχειρηματική λειτουργία και όχι τις ανάγκες των νέων.

Οι υποστηρικτές των Ιδιωτικών Πανεπιστημίων ισχυρίζονται ότι έτσι θα αποτραπεί η φυγή φοιτητών στο εξωτερικό για σπουδές και ότι νέοι επιστήμονες θα επιστρέψουν στη χώρα για να διδάξουν σε αυτά.. Ωστόσο, η εμπειρία με τα ιδιωτικά κολλέγια αυτή τη στιγμή στη χώρα μας δεν έχει δείξει κάτι τέτοιο. Το επίπεδο σπουδών είναι γενικά χαμηλό, το διδακτικό προσωπικό απασχολείται ευκαιριακά και δεν γίνεται καμιάς μορφής έρευνα, αφού όλα αυτά απαιτούν πολύ μεγάλες επενδύσεις και τα (δύο) ευκαταφρόνητα διδάκτρα τους δεν επαρκούν. Η ακαδημαϊκή αναγνώριση των κολεγίων ως ΝΠΠΕ δεν μπορεί να αλλάξει ουσιαστικά αυτές τις συνθήκες, και ειδικά αυτές που αφορούν σε θέματα έρευνας που είναι βασικό κομμάτι της αποστολής των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων

ΚΛΕΙΣΙΜΟ

Η κυβέρνηση ισχυρίζεται με θράσος ότι τα ιδιωτικά πανεπιστήμια «θα καλύψουν και τη μεγάλη διαρκώς αυξανόμενη εγχώρια ζήτηση για πανεπιστημιακές σπουδές». Ο πρωθυπουργός εκθείαζε την Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής, για να τονώσει την Τεχνικοεπαγγελματική Εκπαίδευση, την οποία παρουσιάζει ως «απεγκλωβισμό» των νέων από τα δημόσια πανεπιστήμια. Θυμίζουμε ότι για τη θεσμοθέτηση της Ελάχιστης Βάσης, η κυβέρνηση επικαλούνταν την «αριστεία» και κατακεραύνωνε την εισαγωγή στα ΑΕΙ με χαμηλές βαθμολογίες.

Αν η κυβέρνηση ενδιαφέρεται για τις «επιλογές» και τις «ευκαιρίες» των παιδιών των λαϊκών οικογενειών, γιατί δεν καταργεί την ΕΒΕ; Γιατί δεν επιτρέπει σε όσους δίνουν δεύτερη φορά πανελληνίες να «κρατούν» βαθμολογία σε μαθήματα που ήδη έδωσαν και επέλεξαν, όπως έχει προτείνει το ΚΚΕ;

Η κυβέρνηση αξιοποιεί ως «εργαλείο» το Ταμείο Ανάκαμψης που στήριξαν και ψήφισαν ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ για να προωθήσει την αντιδραστική πολιτική της και στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, εκβιάζοντας τα ιδρύματα να προσαρμόσουν τη λειτουργία και τα προγράμματά τους στην «επιχειρηματικότητα». Αλλιώς, χρηματοδότηση «γιοκ»! Κάπως έτσι, το Ταμείο Ανάκαμψης αναδεικνύεται σε «καταλύτη» για συνολικότερες ανατροπές στην Παιδεία, στην Υγεία, στα Εργασιακά, στη φορολογία, που αποτελούν άλλωστε και τα προαπαιτούμενά του. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο ο ρόλος των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων αποτυπώνεται και στο Εθνικό Σχέδιο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας.

ΚΥΠΡΟΣ

Με την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων μπήκαν δίδακτρα και στα δημόσια.

Σκανδιναβικό μοντέλο: καμιά διαφορά στην επιχειρηματοποίηση»

Δ.ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΗΣ «ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ ΗΠΕΙΡΟΥ», όπως αναπτύχθηκε από την επικεφαλής της παράταξης, κα Τάτση Μαγδαληνή,

ήτοι:

«Κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι γεγονός πως το ενδιαφέρον από Πανεπιστήμια του εξωτερικού είναι ήδη εξεφρασμένο για την παρουσία τους στην Ελλάδα και υπάρχουν ήδη προτάσεις.

Η Κυβέρνηση υποστηρίζει πως το άρθρο 28 του Συντάγματος σε συνάρτηση με το Ενωσιακό Δίκαιο και επικουρούμενο από διεθνείς συμβάσεις, μπορεί να παρακάμψει την αναθεώρηση του άρθρου 16 και να επιτρέψει την παρουσία ξένων μη Κρατικών Πανεπιστημίων στην Ελλάδα, διότι αποτελεί θεμέλιο για τη συμμετοχή της Ελλάδος στις διαδικασίες της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Έτσι η θέσπιση κριτηρίων ίδρυσης και λειτουργίας σε συνδυασμό με την υποτιθέμενη συνδρομή του άρθρου 28 θα επιτρέψει σε πρώτη φάση τουλάχιστον την παρουσία παραρτημάτων Ευρωπαϊκών Πανεπιστημίων στην Ελλάδα.

Πιστεύουμε ότι η παράκαμψη, με χρήση των νομικών αυτών τεχνασμάτων της σαφέστατα εξεφρασμένης συνταγματικής απαγόρευσης, θα έχει άμεσες συνέπειες στο αίσθημα δικαιοσύνης των πολιτών και στην αντίληψη περί του Κράτους Δικαίου. Εάν η Πολιτεία τελικά επιλέξει την ίδρυση ιδιωτικών Πανεπιστημίων, οφείλει πρώτα να προβεί σε αναθεώρηση του Συντάγματος, η οποία και απαιτεί στοιχειώδη υπευθυνότητα, σοβαρότητα και ενδελεχή συνδυασμό από το πολιτικό προσωπικό της χώρας, ξεκινώντας από μία συστηματική διαβούλευση φυσικά για την αναθεώρηση του άρθρου 16 στο μέλλον.

Η Κυβέρνηση δεν επιδίωξε κανένα διάλογο με την εκπαιδευτική κοινότητα και τα Κόμματα, αντιθέτως προσπαθεί να εκβιάσει τη συναίνεση με μία νομοθετική πρόταση. Η συναίνεση χρειάζεται σχέσεις εμπιστοσύνης, αξιοπιστία και σεβασμό στη Δημοκρατία. Η ίδρυση ιδιωτικών Πανεπιστημίων δεν αποτελεί λύση, η οποία θα αναβαθμίσει συνολικά την Παιδεία στη χώρα.

Πρέπει να μιλήσουμε με γνώμονα το εθνικό συμφέρον, η Παιδεία είναι απαραίτητο να είναι δωρεάν και δημόσια. Όλοι οι πολίτες είναι απαραίτητο να έχουν ίσες ευκαιρίες και να υπάρχει κοινωνική συνοχή. Τα δημόσια Πανεπιστήμια πρέπει να είναι στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος της Ελληνικής Πολιτείας, για να διασφαλιστεί η απρόσκοπτη λειτουργία της δημόσιας Ανώτατης Εκπαίδευσης, που παράγει καθημερινά και ακούραστα πολύτιμο έργο και να αναπτυχθεί περισσότερο σ' ένα ακαδημαϊκό διεθνές περιβάλλον, που αλλάζει και εξελίσσεται συνεχώς.

Η χώρα μας είναι απαραίτητο να επενδύσει σ' ένα ισχυρό δημόσιο χαρακτήρα Εκπαίδευσης. Η Παιδεία είναι για όλους, ακόμη και γι' αυτούς που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα. Τα δημόσια Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα οφείλουν να καταστούν άκρως ανταγωνιστικά όσον αφορά στην ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης, την παροχή υπηρεσιών φοιτητικής μέριμνας και την παραγωγή καινοτόμου επιστημονικού έργου.

Και πέρα από την επιβεβλημένη αύξηση, εννοείται, της χρηματοδότησης του δημόσιου Πανεπιστημίου για την ενίσχυσή του, είναι απαραίτητες και ορισμένες προϋποθέσεις, όπως είναι απαραίτητη και μία ανεξάρτητη Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, ένα νέο ακαδημαϊκό χάρτη για τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της χώρας, που θα συνοδεύεται από ένα λιτό θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας τους, καθώς και η στελέχωση σε ανθρώπινο δυναμικό κι η αναβάθμιση των κτιριακών και εργαστηριακών υποδομών.

Τα Α.Ε.Ι. της χώρας μας παρέχουν σε πλήρη εναρμόνιση με τις διεθνείς προδιαγραφές σύγχρονη πανεπιστημιακή εκπαίδευση και αποτελούν ένα ζωντανό κύτταρο της ελληνικής κοινωνίας. Μη λησμονούμε πως το Πανεπιστήμιό μας, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων έχει μακρά και αναγνωρισμένη παράδοση και προσφορά στην εκπαίδευση και κατάρτιση νέων επιστημόνων, καθώς και στην επιστημονική έρευνα αιχμής.

Την τελευταία 15ετία το σημαντικό αυτό έργο επιτελείται υπό συνθήκες ακραίες υποστελέχωσης τόσο σε ανθρώπινο δυναμικό, τόσο σε επιστημονικό όσο και διοικητικό, και με διαρκή υποχρηματοδότηση. Σήμερα λειτουργεί με λιγότερο από το 50% της χρηματοδότησης για την κάλυψη των λειτουργικών αναγκών, το διοικητικό προσωπικό έχει επίσης συρρικνωθεί κατά 43%, τα μέλη ΔΕΠ έχουν μειωθεί κατά 20%.

Ένα ακόμα δεδομένο, το οποίο δε θα πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας, είναι το ότι το καταστρεπτικό οικονομικό αποτύπωμα τόσο της δημοσιονομικής κρίσης, όσο και της πανδημίας της Covid-19, αποτρέπει τη μέση ελληνική οικογένεια να επιλέξει σπουδές σε πόλη εκτός του τόπου διαμονής της, με αποτέλεσμα η οικονομική επιβάρυνση να υπερισχύει αυτής της ποιότητας των σπουδών.

Στο πλαίσιο αυτό, λοιπόν, η ίδρυση ιδιωτικών Πανεπιστημίων σε μεγάλες πληθυσμιακά πόλεις θα περιορίσει την προσέλκυση φοιτητών και φοιτητριών σε ΑΕΙ της ελληνικής περιφέρειας και πιθανόν να οδηγήσει στη συρρίκνωση, αν όχι στον αφανισμό, αυτών.

Προφανώς οι εξελίξεις δεν αφορούν μόνο στο Πανεπιστήμιό μας αλλά και στην Περιφέρεια Ηπείρου. Τα ερωτήματα, τα οποία χρειάζονται να τεθούν σ' ένα σοβαρό δημόσιο διάλογο είναι πολλά.

Πρώτον, υπάρχει πράγματι ενδιαφέρον από ξένα Πανεπιστήμια υψηλού επιπέδου να ιδρύσουν παραρτήματα στην Ελλάδα;

Δεύτερον, χρειαζόμαστε ως χώρα άλλα Πανεπιστήμια, ή χρειάζεται μια ορθολογική αναδιάταξη του ακαδημαϊκού χάρτη με πολιτική τόλμη;

Τρίτον, πώς θα λειτουργήσουν ποιοτικά και ανταγωνιστικά δημόσια ή και ιδιωτικά Πανεπιστήμια, όταν το επίπεδο των αποφοίτων της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης συνεχώς υποβαθμίζεται και δεν υπάρχει σοβαρός μεταρρυθμιστικός σχεδιασμός για τη βελτίωση της δομής της;

Τέταρτον, χρειαζόμαστε περισσότερες θέσεις ως χώρα στην Ανώτατη Εκπαίδευση και σε ποιους επιστημονικούς και επαγγελματικούς τομείς; Πού θα απασχοληθούν οι χιλιάδες πτυχιούχοι των Πανεπιστημίων με πολύ αυξημένα προσόντα με ειδικές μεταπτυχιακές και διδακτορικές σπουδές; Θα συνωστίζονται γύρω από θέσεις του δημόσιου τομέα και των πελατειακών σχέσεων;

Εν κατακλείδι, απαιτούνται προτάσεις σοβαρές και τεκμηριωμένες για τη ριζική βελτίωση της Εκπαίδευσης στη χώρα μας, με μοναδικό κριτήριο όχι το κέρδος ποικίλων συμφερόντων, αλλά την ποιοτική μόρφωση τη δημιουργικότητα και την ελεύθερη σκέψη των αυριανών πολιτών σε πλαίσιο σοβαρής αξιολόγησης. Αυτή θα είναι πραγματική μεταρρύθμιση και προσφορά στη χώρα »

Ε. ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΗΣ «ΦΩΣ», όπωσ αναπτύχθηκε από τον επικεφαλής της παράταξης, κ Γεωργόπουλο Λάμπρο, ήτοι:

«Ο Νόμος των ιδιωτικών Πανεπιστημίων, απ' ό,τι φαίνεται, θα περάσει, θα γίνει Νόμος του Κράτους.

Το ζήτημα είναι, να δούμε αρχικά τις επιπτώσεις στην περιοχή, γιατί, κατά τη γνώμη μου, θα είναι πάρα πολύ μεγάλες και ας το δούμε και ας το αντιμετωπίσουμε ως ευκαιρία, να δούμε τι μπορεί να γίνει στην περιοχή. Γιατί φοβάμαι ότι δεν μπορούμε να αναστρέψουμε αυτή την κατάσταση.

Θα κλείσω, δε θα σας καθυστερήσω πάρα πολύ, θα κλείσω με τις τοποθετήσεις μου, χρειαζόμαστε σύγχρονη διοίκηση, σωστό management, στοχοθεσία, αξιολόγηση, αξιοκρατία, είναι τα στοιχεία που χρειάζεται κάθε δημόσιος Ακαδημαϊκός Οργανισμός. Δε νοείται το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, και σας το λέω, ξέχασα να σας πω ότι είμαι παιδί εκπαιδευτικών, οι γονείς μου ήταν τρίτη γενιά εκπαιδευτικών, προς πάππουσ Μεγάλη του Γένους Σχολή, ο ίδιος έχω διδάξει στο Τ.Ε.Ι. Ηπείρου, είναι πράγματα που δεν ξέρετε –κι είναι φυσιολογικό να μην τα ξέρετε, εννοείται– δεν μπορεί το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων να κάνει τον γύρο του κόσμου μία φωτογραφία, που όλοι την έχετε δει, με το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων σ' αυτή την άθλια κατάσταση με τα πανό, με τους σοβάδες πεσμένους.

Δεν μπορεί να έχουμε το κτίριο στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων στη Δόμπολη σε αυτή την κατάσταση. Ένα ιστορικό κτίριο 25 χρόνια με συνθήματα απ' έξω, να μένουν άστεγοι μέσα. Δεν μπορεί να μην υπάρχει Αλumni του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, έχουν αποφοιτήσει χιλιάδες, δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι που είναι σε σοβαρότατες θέσεις ανά τον κόσμο και δεν υπάρχει Αlumni. Και πολύ φοβάμαι, πολλοί από δω μέσα δεν ξέρουνε τι σημαίνει Αlumni, είναι ο Σύλλογος Αποφοίτων.

Τα ξένα Πανεπιστήμια δίνουν πάρα, πάρα πολύ μεγάλη έμφαση στον Σύλλογο Αποφοίτων, στο πώς αυτοί οι άνθρωποι θα βοηθήσουν τα Πανεπιστήμια. Είμαστε ανύπαρκτοι σ' αυτό το πράγμα, και να βοηθήσουν το Πανεπιστήμιο, και την περιοχή, γιατί αυτοί οι άνθρωποι που σπούδασαν στα Γιάννενα είναι συνδεδεμένοι με την περιοχή.

Ουσιαστικά όταν εμείς δεν κάνουμε σωστά τη δουλειά μας, όταν τα μέλη ΔΕΠ –δεν κατηγορώ τους ανθρώπους, κι αυτοί είναι δεσμευμένοι από το δημόσιο χαρακτήρα– είναι σα να στέλνουμε προσκλήσεις να κάνουν άλλοι τη δουλειά μας καλύτερα είτε στη Λάρισα, είτε στην Κύπρο, είτε στη Μάλτα, είτε στην Τσεχία, και νομίζω ότι όλοι μας εδώ μας έχουμε γνωστούς και ανθρώπους, που στέλνουν τα παιδιά τους και φεύγει χρήμα από την περιοχή προς τα έξω. Συνεπώς, ας το αναλογιστούμε κι αυτό, μήπως κάποια στιγμή πρέπει να φέρουμε αυτό το χρήμα προς τα μέσα.

Δεν είμαι αρνητικός στα ιδιωτικά Πανεπιστήμια, αλλά χρειάζεται να ξεκαθαρίσουμε, τι σημαίνει ιδιωτικό. Άλλο το ιδιωτικό το κερδοφόρο, άλλο το ιδιωτικό το μη κερδοσκοπικό κι άλλο το ιδιωτικό με εφαρμογή ιδιωτικοοικονομικών κριτηρίων λειτουργίας. Στις δύο τελευταίες κατηγορίες είμαι απόλυτα θετικός, ας το δούμε ως μία "χρυσή ευκαιρία" ανάπτυξης της περιοχής, αλλά και βελτίωσης της λειτουργίας του εδώ Πανεπιστημίου.

Εσείς που έχετε τα ηνία της περιοχής, κύριε Περιφερειάρχη, άνθρωποι του Πανεπιστημίου, εύχομαι να είχατε και να έχετε το know how να απογειώσετε την περιοχή σ' αυτόν τον τομέα, γιατί πιστεύω ότι υπάρχει τρομερή δυναμική για την Ήπειρο σ' αυτό το πεδίο. Αλλά δυστυχώς δεν είμαι και πολύ αισιόδοξος.

Σας ευχαριστώ»

Ε. ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ της Προέδρου του Φοιτητικού Συλλόγου μαθηματικών Ιωαννίνων, κας Βαλαρούτσου Μαρίας, ήτοι:

«Θέλω να πω για αρχή, να σας μεταφέρω μια εικόνα, ότι αυτή τη στιγμή στο Πανεπιστήμιο γίνονται 7 Γενικές Συνελεύσεις και έχουμε σταλθεί αντιπροσωπεία εκπροσώπων εκλεγμένων φοιτητών, για να σας μεταφέρουμε την εικόνα αυτή και για να σας ζητήσουμε τη στήριξή σας σε όλα αυτά, που έχουμε αποφασίσει αυτές τις βδομάδες.

Βλέπετε ότι οι φοιτητές είμαστε στους δρόμους για 7^η συνεχόμενη βδομάδα, γιατί διεκδικούμε το αυτονόητο. Διεκδικούμε δημόσιες και δωρεάν σπουδές με μόνη προϋπόθεση για εργασία το πτυχίο μας και όλη η γνώση να παρέχεται σε αυτό, χωρίς διδάκτρα.

Θέλω να καταγγείλουμε την απαράδεκτη διενέργεια εισαγγελικής έρευνας για τις καταλήψεις που γίνονται στα Τμήματά μας, καθώς και τις επιθέσεις που γίνονται από τα ΜΑΤ σε σχολές του ΔΑΠΦ και του ΑΠΦ απέναντι σε συμφοιτητές μας. Θέλουμε να δηλώσουμε ότι δε θα ανεχτούμε τη διάλυση των πτυχίων μας, αφού μεγαλώνει η κατηγοριοποίηση των πτυχίων και συμπιέζονται όλα τα εργασιακά δικαιώματα προς τα κάτω.

Δε θα ανεχτούμε να είναι αυτή τη στιγμή το Πανεπιστήμιό μας σε αυτή την κατάσταση που, όπως είπατε, θα μεταφέρω κι εγώ μια πείρα απ' το Μαθηματικό, ότι έχουμε 30 εισακτέους με την εισαγωγή της ΕΒΕ, ότι δεν έχουμε επαρκές προσωπικό και καθηγητές για να το στελεχώσουν, ότι δύο κατευθύνσεις στο πτυχίο μας δεν αναγνωρίζονται και ότι πολλοί φοιτητές πηγαίνουν φροντιστήρια για να καταφέρουν να το τελειώσουν,

κι αυτό το πράγμα δεν πρέπει να είναι εικόνα για το Πανεπιστήμιο και δεν πρέπει να ανεχτείτε κι εσείς, οι αυριανοί επιστήμονες στη χώρα μας να είναι αυτοί, να βγαίνουν από τέτοια Τμήματα.

Οι μόνοι κερδισμένοι απ' το Νομοσχέδιο είναι κολεγιάρχες, όπως φαίνεται, που θα πουλάνε τα πτυχία και όχι... ούτε οι φοιτητές, ούτε τα μέλη τα ΔΕΠ. Και θέλουμε να πούμε ότι απέναντι σ' όλη αυτή την ολομέτωπη επίθεση που γίνεται στα δικαιώματά μας, στη ζωή μας, στα εισοδήματα των οικογενειών μας, που οι περισσότεροι είναι αγρότες και κτηνοτρόφοι, και ξέρετε την κατάσταση, θα σηκώσουμε ανάστημα, έχουμε καταδικάσει το Νομοσχέδιο στους δρόμους, έχει μιλήσει η πλειοψηφία, είμαστε κατά, δε θέλουμε 7 δις τον χρόνο να δίνονται για έρευνες και για πολεμικούς εξοπλισμούς στο ΝΑΤΟ, αλλά θέλουμε να αναβαθμιστεί ουσιαστικά το δημόσιο Πανεπιστήμιο με κρατική χρηματοδότηση και απαιτούμε όχι στα ιδιωτικά και σας καταθέτουμε –θέλετε να σας καταθέσω σε σας;– το ψήφισμα, με το οποίο κατεβαίνουν όλοι οι Φοιτητικοί Σύλλογοι αυτές τις βδομάδες και παίρνουν αποφάσεις και σας ζητάμε να το στηρίξετε.

Αυτό, ευχαριστώ»

ΣΤ. ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ του μέλους Δ.Σ. του Συλλόγου ΔΕΠ Ιωαννίνων και καθηγητή Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, κ. Φλιτούρη Λάμπρου, ήτοι:

«Σας ευχαριστούμε για την ευκαιρία που μας δίνετε να αναπτύξουμε πολύ γρήγορα τις σκέψεις μας.

Γνωρίζετε όλοι ότι το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων εδώ και 60 χρόνια είναι ο κορυφαίος θεσμός στη βορειοδυτική Ελλάδα παραγωγής επιστημονικής γνώσης, έχει συμβάλλει πολυπόκιλα στην ανάπτυξη της περιοχής κι έχει εξελιχθεί σ' έναν απ' τους βασικότερους εθνικούς και διεθνικούς κόμβους έρευνας.

Το Πανεπιστήμιό μας βρίσκεται σ' ένα κρίσιμο σημείο, αυτό θα πρέπει να το καταλάβουμε καλά όλοι. Οι επερχόμενες αλλαγές στη δημόσια Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, ειδικότερα μετά την τελευταία νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, δημιουργούν εύλογους προβληματισμούς κι ανησυχίες τόσο στην ακαδημαϊκή κοινότητα, όσο και στο σύνολο της Ηπειρωτικής κοινωνίας.

Παρά τις συνθήκες ακραίας υποστελέχωσης σε διδακτικό και διοικητικό δυναμικό και αντιμετωπίζοντας μια σειρά από πολύ σημαντικά προβλήματα, εξαιτίας της συνεχιζόμενης και εντεινόμενης υποχρηματοδότησης, το Πανεπιστήμιό μας καταφέρνει να παρέχει στην ελληνική κοινωνία σύγχρονη πανεπιστημιακή εκπαίδευση και ερευνητικό έργο υψηλής ποιότητας, κι αυτό, νομίζω, το αναγνωρίζουμε όλοι.

Τις τελευταίες εβδομάδες όμως βρισκόμαστε μπροστά σε μια πραγματικότητα, που προκλήθηκε από την πρόθεση του Υπουργείου Παιδείας να αλλάξει ριζικά τον χάρτη της Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης με την αναγνώριση μη κρατικών, όπως τα λέει, παραρτημάτων ξένων Πανεπιστημίων, στην ουσία με την παράκαμψη του άρθρου 16 του Συντάγματος. Η εκπαιδευτική διαδικασία έχει ανατραπεί πλήρως, οι εγκαταστάσεις του Τμήματός μας και του Πανεπιστημίου μας τελούν υπό κατάληψη, κατόπιν αποφάσεως των Φοιτητικών Συλλόγων, που με τον τρόπο αυτό εκφράζουν όχι απλά την αντίθεσή τους αλλά την εύλογη αγωνία τους για το μέλλον του δημόσιου και δωρεάν Πανεπιστημίου.

Με επίγνωση της ευθύνης που έχουμε ως δημόσιοι λειτουργοί, κι είμαστε δημόσιοι λειτουργοί κι όχι υπάλληλοι κάποιου, κι ως δάσκαλοι εκφράζουν την έντονη αντίθεσή μας στην προοπτική ίδρυσης μη κρατικών Πανεπιστημίων. Τη στιγμή που οι θεσμικές αδυναμίες κι οι αρνητικές συγκυρίες στο εθνικό, ευρωπαϊκό και παγκόσμιο πολιτικό και οικονομικό γίνεσθαι δημιουργούν σημαντικά προβλήματα στη λειτουργία των δημόσιων Πανεπιστημίων, το Κράτος δεν είναι δυνατόν να προτάσσει την ίδρυση ιδιωτικών Ιδρυμάτων.

Η ελεύθερη πρόσβαση στην Εκπαίδευση και την έρευνα αποτελούν βασικούς άξονες γύρω από τους οποίους η ελληνική κοινωνία μπορεί να ανασυνταχθεί και σε αυτή την αποστολή το δημόσιο Πανεπιστήμιο διαδραματίζει καίριο ρόλο και για τον λόγο αυτό θεωρούμε ότι χρειάζεται να ενισχυθεί αποφασιστικά και πολυεπίπεδα.

Εκφράζουμε επίσης τον βαθύ προβληματισμό μας για τις συνέπειες που η λειτουργία ιδιωτικών Πανεπιστημίων θα έχει τόσο για την πορεία των περιφερειακών Α.Ε.Ι., όσο και ειδικότερα για το Πανεπιστήμιό μας. Το Πανεπιστήμιο, το οποίο έχει καταφέρει στα 60 χρόνια της λειτουργίας του να αλλάξει σε βάθος την πόλη και τους ανθρώπους της, να βοηθήσει στην αντιμετώπιση της απομόνωσης της περιοχής και να καταστήσει την Ήπειρο ένα σημαντικό ερευνητικό κι αναπτυξιακό κόμβο, κινδυνεύει.

Η μείωση του φοιτητικού πληθυσμού, που έχει παρατηρηθεί τα τελευταία χρόνια ως αποτέλεσμα μιας σειράς κεντρικών πολιτικών επιλογών, στις οποίες αναφέρθηκαν όλοι όσοι προηγήθηκαν, θα επιδεινωθεί περαιτέρω από την ίδρυση ιδιωτικών Πανεπιστημίων.

Εκφράζουμε την υποστήριξη της ακαδημαϊκής ελευθερίας και του αυτοδιοίκητου των Α.Ε.Ι., τα οποία υπονομεύονται από τις διάφορες εισαγγελικές παρεμβάσεις. Πιστεύουμε ότι η εκπαιδευτική διαδικασία σε κάθε επίπεδο αποτελεί αποκλειστική ευθύνη των λειτουργών της Ανώτατης δημόσιας Εκπαίδευσης, οι οποίοι οφείλουν να προασπίσουν την αξιοπιστία και την ακεραιότητά τους.

Κυρίες και κύριοι, η σοβαρότητα των καταστάσεων δεν επιτρέπει πλέον να διατυπώνουμε ευχολόγια, όλοι μας κι εμείς και εσείς. Για τον λόγο αυτό επιβεβαιώνουμε και διατρανώνουμε την απόφασή μας να παραμεινουμε δίπλα σε όλους τους φοιτητές και τις φοιτήτριες μας και να στηρίζουμε τους αγώνες τους για την προάσπιση του δημόσιου χαρακτήρα της εκπαίδευσης. Να καταδικάσουμε την ποινικοποίηση των επιλογών φοιτητών και διδασκόντων και τη χρήση οποιασδήποτε μορφής απειλής προς κάθε μέλος της ακαδημαϊκής κοινότητας.

Σε τούτη την κρίσιμη συγκυρία όλοι και όλες μας αναλαμβάνουμε τις ευθύνες που μας αναλογούν. Δε διαπραγματευόμαστε ούτε τον ακαδημαϊκό, ούτε τον παιδαγωγικό ρόλο μας, ούτε την ενότητά μας, ούτε την αποφασιστικότητά μας.

Σας καλούμε, λοιπόν, να προχωρήσουμε στην έγκριση ψηφίσματος στο Περιφερειακό Συμβούλιο, που θα τιμεί τις παραδόσεις και τη συνεισφορά της Παιδείας και του Πανεπιστημίου στον τόπο μας. Ένα ψήφισμα κατά της ίδρυσης ιδιωτικών μη κρατικών Πανεπιστημίων.

Τέλος, σας καλούμε όλους και όλες στην αυριανή δημόσια συζήτηση που κάνουμε για το μέλλον του Πανεπιστημίου στις 6:00 η ώρα το απόγευμα στην αίθουσα της Εταιρείας Ηπειρωτικών Μελετών, μία συνδιοργάνωση όλων των Συλλόγων των εργαζομένων και των φοιτητών στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.

Σας ευχαριστώ πολύ.»

Ζ.ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ της Προέδρου του Συλλόγου Διοικητικών Υπαλλήλων Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, κας Τσαπάρα Ολυμπίας, ήτοι:

«Λοιπόν, αρχές Μαΐου θα ψηφιστεί το Νομοσχέδιο, που αφορά την ίδρυση μη κρατικών Πανεπιστημίων μέσω της παράκαμψης του άρθρου 16. Ψηφίζεται, λοιπόν, η πλήρης επιχειρηματικοποίηση του ελληνικού δημόσιου Πανεπιστημίου, που θα οδηγήσει στη μείωση των εισακτέων φοιτητών στα δημόσια Α.Ε.Ι. και ειδικότερα στα Περιφερειακά γύρω στο 30 με 40%. Θα κλείσει Τμήματα, καταδικάζοντας τους αποφοίτους μας σ' ένα κυνήγι πιστοποιήσεων και επανακατάρτισης, διαλύοντας έτσι την εργασιακή τους προοπτική.

Το ακαδημαϊκό έτος που διανύουμε είναι πολύ σημαντικό να γνωρίζετε ότι, λόγω της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής, έχουμε χάσει 2.000 φοιτητές, είναι 2.000 φοιτητές λιγότεροι εισακτέοι φέτος στο Πανεπιστήμιο.

Η συκοφάντηση τώρα των φοιτητών και των δημοσίων υπαλλήλων κι η απαξίωση των δημοσίων υπαλλήλων εξυπηρετεί την Κυβέρνηση για να περάσει την προπαγάνδα της για τη δημιουργία των μη κρατικών Πανεπιστημίων. Εδώ θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι οι τελευταίες προσλήψεις σε προσωπικό στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων έχουν γίνει με το Προεδρικό Διάταγμα του Παυλόπουλου το 2004, 20 χρόνια πριν και έχουμε μείνει στο Πανεπιστήμιο 287 διοικητικοί υπάλληλοι, 500 Καθηγητές μέλη ΔΕΠ, όπως λέγονται, 48 ΕΤΕΠ, 120 ΕΔΙΠ, να εξυπηρετούμε 37.000 ενεργούς προπτυχιακούς φοιτητές, μεταπτυχιακούς και διδάκτορες. Μόνο το προηγούμενο ακαδημαϊκό έτος σε δυο ορκωμοσίες είχαμε

3.500 αποφοίτους, φανταστείτε αυτή τη μείωση στο 30 με 40% τι θα σημαίνει για την πόλη των Ιωαννίνων. Και για όλη την Περιφέρεια της Ηπείρου –έτσι– όχι μόνο για τα Γιάννενα.

Η ίδρυση, λοιπόν, των ιδιωτικών Πανεπιστημίων θα έχει αρνητικές συνέπειες στα περισσότερα περιφερειακά Πανεπιστήμια, με κίνδυνο αυτά να κλείσουν λόγω της δραματικής μείωσης των εισακτέων με τραγικά αποτελέσματα για την ευρύτερη ανάπτυξη οικονομική, κοινωνική και πολιτισμική της τοπικής μας κοινωνίας και της Περιφέρειάς μας.

Εδώ θα θέλαμε να σας... για να μην είναι έτσι μια ανακοίνωση, που απλά διαβάζουμε, να αναφέρουμε το κόστος ζωής για έναν φοιτητή ή μια φοιτήτρια, που σπουδάξει στα Γιάννενα, εκτιμάται 700 με 800 ευρώ τον μήνα, δηλαδή το ετήσιο κόστος ενός φοιτητή που σπουδάξει σ' ένα περιφερειακό Πανεπιστήμιο είναι γύρω στις 9.000 ευρώ ετησίως. Εάν κάποιος, λοιπόν, τώρα έχει τη δυνατότητα να πληρώσει αυτά τα δίδακτρα σ' ένα ιδιωτικό Πανεπιστήμιο στην Αθήνα ή στη Θεσσαλονίκη, να είστε σίγουροι ότι δε θα μετακινηθεί στην Περιφέρεια για να σπουδάσει, δεν θα έρθει εδώ.

Οπότε... κι ας έχει περάσει στις Πανελλαδικές Εξετάσεις, κι ας σπουδάσει σ' ένα ιδιωτικό Πανεπιστήμιο, το οποίο θα είναι κατώτερο του δημοσίου. Κι αυτό γιατί με τις νομοθετικές ρυθμίσεις της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας οι απόφοιτες κι οι απόφοιτοι των δημοσίων και των ιδιωτικών Πανεπιστημίων θα έχουν ισότιμα επαγγελματικά δικαιώματα.

Η προκάτοχος του κυρίου Πιερρακάκη, λοιπόν, η Νίκη Κεραμέως φρόντισε να νομοθετήσει και την επαγγελματική εξίσωση των πτυχίων των κολεγίων με των δημοσίων Πανεπιστημίων, παράλληλα με τη θέσπιση της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής. Αντί να ενισχυθούν δηλαδή τα περιφερειακά Πανεπιστήμια με προσωπικό και χρηματοδότηση, να αναπτυχθούν σύμφωνα με τις ανάγκες τους, συμβάλλοντας φυσικά στην τοπική οικονομία και στην ανάπτυξη της περιοχής, απλώς θα συρρικνωθούν ή θα εκλείψουν τελείως.

Η ίδρυση των μη κρατικών Πανεπιστημίων θα οξύνει ακόμη περισσότερο τους ταξικούς φραγμούς στην Εκπαίδευση και η Κυβέρνηση εδώ διατείνεται ότι με τα ιδιωτικά Εκπαίδευση θα μειώσουν το brain drain, αλλά ξεχνάει να μας αναφέρει ότι στα ιδιωτικά Πανεπιστήμια δε θα μπορούν να σπουδάσουν τα δικά μας παιδιά, τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών.

Κι εδώ θα ήθελα να αναφέρω άλλο ένα παράδειγμα. Αυτή τη στιγμή στην Κύπρο τα δίδακτρα για ένα μεταπτυχιακό είναι γύρω στις 10.000 ευρώ. Σπουδάζουνε λοιπόν στην Κύπρο 4.220 Έλληνες, ξέρετε πόσοι Κύπριοι σπουδάζουν στην Ελλάδα; 15.000 Κύπριοι στα Ελληνικά Πανεπιστήμια.

Η συντριπτική πλειοψηφία των παιδιών των Ελλήνων, που φεύγουν στο εξωτερικό, είναι γύρω στο 85%, σπουδάζει σε δημόσια Πανεπιστήμια στην Ευρώπη και όχι σε ιδιωτικά.

Τέλος, να πούμε ότι η Κυβέρνηση... δεν μπορούμε να μην αναφέρουμε ότι η Κυβέρνηση βαυκαλίζεται ότι ο ανταγωνισμός θα αναβαθμίσει τα δημόσια Πανεπιστήμια, γιατί όπου συνυπάρχει, μας λέει, το ιδιωτικό με το δημόσιο, πάντα το δημόσιο επωφελείται.

Αυτό όμως, που βλέπουμε εμείς στη ζωή μας, είναι ακριβώς το αντίθετο. Η ιδιωτική Υγεία μας οδήγησε στη διάλυση των δημόσιων Νοσοκομείων, η απελευθέρωση της αγοράς της ενέργειας μας οδήγησε στην εκτόξευση των λογαριασμών της ΔΕΗ, η απελευθέρωση των μεταφορών μας οδήγησε στο έγκλημα των Τεμπών.

Με την απελευθέρωση, λοιπόν, της αγοράς της Εκπαίδευσης τα δημόσια Πανεπιστήμια θα καλεστούν να υιοθετήσουν και όλα τα κριτήρια των ιδιωτικών Α.Ε.Ι., προκειμένου να μπορέσουμε να ανταπεξέλθουμε στον ανταγωνισμό. Ήδη όμως αυτή η πολιτική, που εφαρμόζεται μέχρι σήμερα, στρέφει τα Πανεπιστήμια στην αναζήτηση ιδίων πόρων. Ανοίγοντας την πόρτα σε ΣΔΙΤ, σε εργολάβους στη μέριμνα και οσοονύπω και στην επιβολή διδάκτρων.

Κλείνοντας, εμείς σαν εργαζόμενοι στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, σας καλούμε αύριο... όλες και όλους αύριο το πρωί στην απεργία στις 28 Φλεβάρη, να δώσουμε όλοι μαζί το παρόν, στις 10 και μισή απ' το Εργατικό Κέντρο.

Ευχαριστώ πολύ.